

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 58/1999. (IV. 21.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya
és az Osztrák Szövetségi Kormány között
az Andau-i híd megközelíthetőségéről szóló Egyezmény
kihirdetéséről

(Az Egyezmény hatálybalépéséről szóló jegyzékváltás
1999. március 11. napján megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Szövetségi Kormány között az Andau-i híd megközelíthetőségéről szóló Budapesten, 1998. november 24. napján aláírt Egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY
a Magyar Köztársaság Kormánya
és az Osztrák Szövetségi Kormány között
az Andau-i híd megközelíthetőségéről

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Szövetségi Kormány országaik jószomszédi kapcsolatainak előmozdítása érdekében a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

(1) Az Európai Unió, az Európai Gazdasági Térség, valamint harmadik államok állampolgárai, amennyiben rendelkeznek a szükséges úti okmányokkal, az osztrák—magyar államhatárt az A-62/6 határjelnél megnyitott területen az Andau-i híd, valamint az azzal határos emlékhely meglátogatása céljából átléphetik.

(2) Az (1) bekezdésben megnevezett személyek a hídon, valamint az azzal határos emlékhely területén minden év április hó 1. és október hó 31. között naponta 8.00 órától 20.00 óráig tartózkodhatnak. Ez a terület az 1. számú mellékletként csatolt, a jelen Egyezmény részét képező tervrajzon látható.

(3) Az (1) bekezdésben megnevezett területet — az államhatár mindkét oldalán — több nyelven készült feliratokat tartalmazó táblákkal kell megjelölni, amelyek a határátlépésre és a területen való tartózkodás szabályaira vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák. A táblák szövegét a 2. számú melléklet tartalmazza.

2. Cikk

Ez az Egyezmény nem érinti a hídra vonatkozó tulajdonviszonyokat, valamint a magyar állampolgároknak azon jogát, hogy a hidat magyar oldalról akadálytalanul látogathassák.

3. Cikk

(1) Jelen Egyezmény alkalmazását bármely Szerződő Fél közrendi és közbiztonsági okokból átmenetileg felfüggesztheti, miután erről a másik Szerződő Felet diplomáciai úton értesítette. A felfüggesztés befejezéséről szintén diplomáciai úton, írásban kell értesíteni a másik Szerződő Felet.

(2) Ez az Egyezmény határozatlan időre szól. Az Egyezmény az azt követő első hónap első napján lép hatályba, amelyben a Szerződő Felek egymást diplomáciai úton írásban értesítik, hogy a hatálybalépéshez szükséges belső jogi feltételeknek eleget tettek.

(3) A jelen Egyezményt bármely Szerződő Fél, bármikor felmondhatja. Az Egyezmény az írásban, diplomáciai úton való felmondásról szóló értesítésnek a másik Szerződő Fél által történt kézhezvételét követő 3 hónap elteltével veszti hatályát.

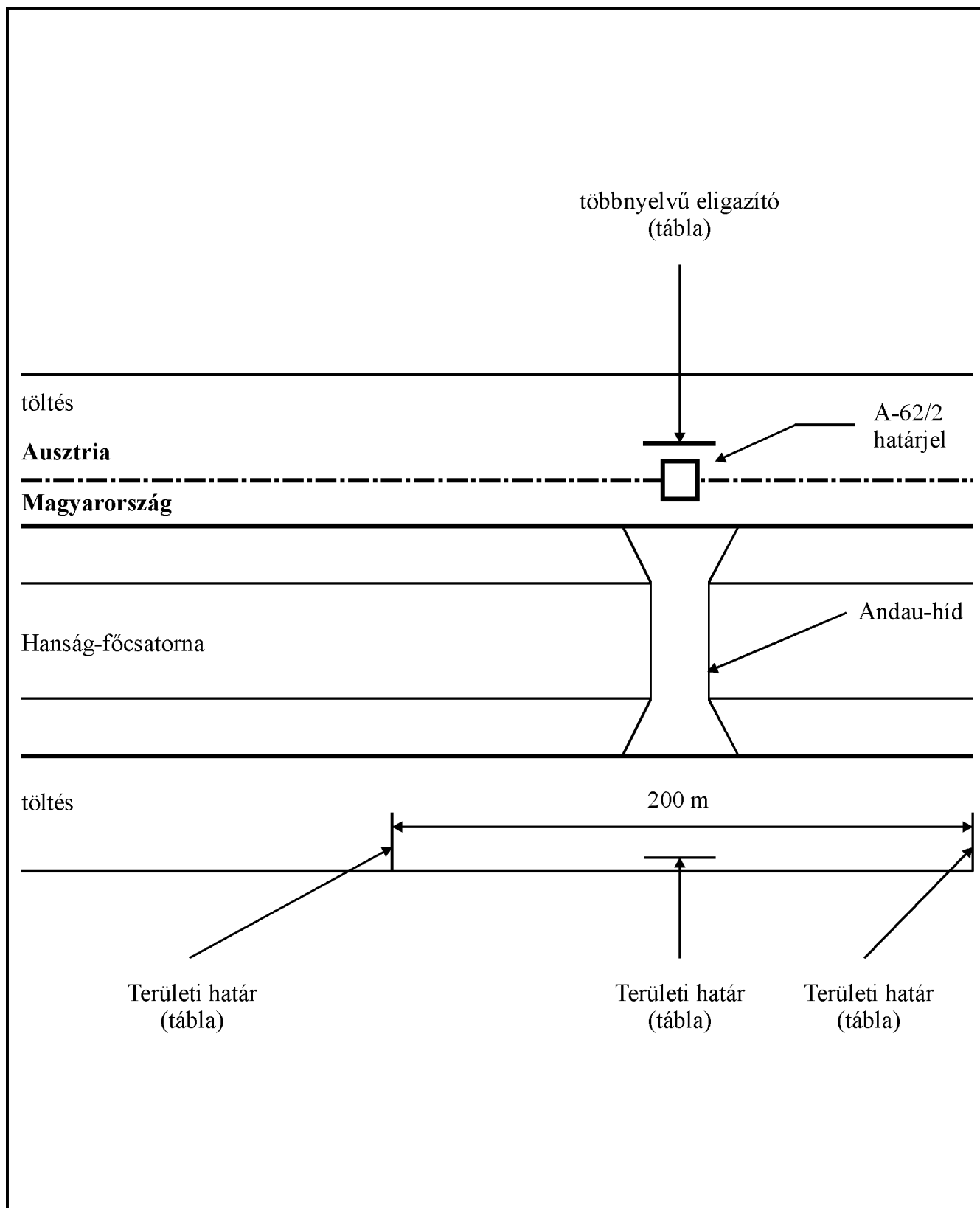
Készült, Bécsben, 1998. évi november hónap 24. napján, két eredeti példányban, magyar és német nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében:

Dr. Martonyi János s. k.

Az Osztrák Szövetségi
Kormány nevében:

Dr. Wolfgang Schüssel s. k.

1. számú melléklet**A Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Szövetségi Kormány között
az Andau-i híd megközelíthetőségéről szóló Egyezmény 1. Cikk (2) bekezdéséhez**

2. számú melléklet

**A Magyar Köztársaság Kormánya
és az Osztrák Szövetségi Kormány között
az Andau-i híd megközelíthetőségéről szóló
Egyezmény 1. Cikk (3) bekezdésében meghatározott
tájékoztató táblák szövege**

1. Az osztrák államterületen elhelyezésre kerülő tájékoztató tábla szövege német, magyar, angol, olasz, francia nyelven tartalmazza a következőket:

»— Az osztrák—magyar államhatárt az Andau-i híd, valamint az azzal határos emlékhely meglátogatása céljából az Európai Unió, az Európai Gazdasági Térség, valamint harmadik államok állampolgárai átléphetik.

— Az emlékhely területére kizárólag a nyitvatartási időn belül, csak érvényes úti okmánnyal, gyalogosan lehet belépni és ott tartózkodni! A területre tolószékkal történő belépés megengedett.

— Nyitvatartási idő: április hó 1.—október hó 31. között naponta 8.00—20.00 óráig.

— Az emlékhely végénél elhelyezett táblák vonalán túlhaladni tilos!«

2. A magyar államterületen elhelyezésre kerülő táblák szövege magyar és német nyelven az alábbiakat tartalmazza:

»— Figyelem! Emlékhely vége!

— Továbbhaladni tilos!«”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit azonban 1999. április hónap 1. napjától kell alkalmazni.

(2) E rendelet végrehajtásáról a belügyminiszter és a környezetvédelmi miniszter gondoskodik.

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány
59/1999. (IV. 21.) Korm.
rendelete**

**a társadalombiztosítás igazgatási szerveinek
irányításával kapcsolatos feladat- és hatáskörökről
szóló 131/1998. (VII. 23.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

A társadalombiztosítás igazgatási szerveinek irányításával kapcsolatos feladat- és hatáskörökről szóló 131/1998.

(VII. 23.) Korm. rendelet 4. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az Alapok vagyonának értékesítését, valamint az értékesítésig történő vagyonkezelést — a működést közvetlenül szolgáló vagyonelemek és az 1998. december 31-ig járuléktartozás fejében átadott, valamint követelés fejében felajánlott vagyon kivételével — a politikai államtitkárral kötött megállapodás alapján, díjazás ellenében, kizárólag az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság végezheti.

(4) Az Alapok részére 1998. december 31-ig járuléktartozás fejében átadott, valamint a követelés fejében felajánlott vagyon értékesítését a politikai államtitkárral kötött megállapodás alapján, díjazás ellenében, kizárólag a Kincstári Vagyon Igazgatóság végezheti.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány
60/1999. (IV. 21.) Korm.
rendelete**

**az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak
befektetési és gazdálkodási szabályairól szóló
267/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet és az önkéntes
kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak
egyedülálló gazdálkodási szabályairól szóló
268/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet módosításáról**

Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 78. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási szabályairól szóló 267/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: NR) 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a befektetett pénztári eszközök megőrzését befektetési vállalkozásra vagy befektetési szolgáltatási, illetőleg kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató hitelintézetre (a továbbiakban együtt: pénztári letétkezelő) köteles bízni.”

(2) Az NR 11. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

„g) szolgáltatja a pénztáraknak és a pénztár vagyonkezelőjének az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak működésére vonatkozó, továbbá a letétkezeléssel és vagyonkezeléssel összefüggő jogszabályok előírásainak betartásához szükséges adatokat.”

(3) Az NR 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a letétkezelői szerződés megkötését, módosítását, illetve megszűnését — a vonatkozó iratok egyidejű megküldésével — köteles a Pénztárfelügyeletnek 15 napon belül írásban bejelenteni.”

2. §

(1) Az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak egyes gazdálkodási szabályairól szóló 268/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: EÖR) 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a befektetett pénztári eszközök megőrzését befektetési vállalkozásra vagy befektetési szolgáltatási, illetőleg kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató hitelintézetre (a továbbiakban együtt: pénztári letétkezelő) köteles bízni. Nem köteles letétkezelőt megbízni az a pénztár, amely vagyonát kizárólag az 1. számú melléklet 1. b), 2. c), 3. f), 4. e), 4. f) és 4. g) pontjai szerinti eszközökben tartja.”

(2) Az EÖR 9. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

„g) szolgáltatja a pénztáraknak és a pénztár vagyonkezelőjének az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak működésére vonatkozó, továbbá a letétkezeléssel és vagyonkezeléssel összefüggő jogszabályok előírásainak betartásához szükséges adatokat.”

(3) Az EÖR 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a letétkezelői szerződés megkötését, módosítását, illetve megszűnését — a vonatkozó iratok egyidejű megküldésével — köteles a Pénztárfelügyeletnek 15 napon belül írásban bejelenteni.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 90. napon lép hatályba, és ezzel egyidejűleg az NR 15. §-a, 17. §-ának d) pontja és az EÖR 13. §-a hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 61/1999. (IV. 21.) Korm. rendelete

a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal felügyeletéről, feladat- és hatásköréről

A Kormány a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló többször módosított 1949. évi XX. törvény 35. §-ának (2) bekezdése alapján az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 120. §-ában meghatározott célok megvalósítása érdekében a 124. § (2) bekezdésének t) pontjában és a 121. §-ának (5)—(6) bekezdésében foglaltak végrehajtására a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal (rövidített neve: KEHI, a továbbiakban: Hivatal) a Kormány irányítása alatt működő országos hatáskörű közigazgatási szerv, amely ellátja az e rendeletben meghatározott feladatokat.

(2) A Hivatal felügyeletét a Kormány nevében a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter látja el.

(3) A Hivatal fejezeti jogosítványokkal felhatalmazott költségvetési szerv, amelynek költségvetése a Miniszterelnökség fejezeten belül elkülönítetten szerepel.

(4) A Hivatal székhelye Budapest.

(5) A Hivatal élén elnök áll, akit feladatai ellátásában helyettesek segítenek.

(6) A Hivatal elnökét a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki, és menti fel. A Hivatal elnökének helyetteseit — az elnök javaslatára — a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter nevezi ki, és menti fel.

2. §

(1) A Hivatal által végzett ellenőrzés kiterjed:

a) a Kormány döntései hatályosulásának vizsgálatára;

b) a Kincstári Egységes Számla (KESZ) pénzforgalmára a központi költségvetés és az elkülönített állami pénzalapok vonatkozásában;

c) a központi költségvetésből teljesített kormányzati kiadásokra, a beszedett bevételekre, az engedélyezett támogatásokra, és kedvezményekre a támogatást folyósító vagy a kedvezményt engedélyező és a kedvezményezett szervezetnél egyaránt;

d) az adóellenőrzés körébe tartozó vállalkozások részére jogszabályok alapján nyújtott támogatások folyósítására;

e) a fejezetek felügyeletét ellátó szervek, a fejezetek felügyelete alá tartozó költségvetési szervek — a (2) bekezdésben foglalt fejezetek kivételével —, valamint az elkülönített állami pénzalapok gazdálkodási tevékenységére;

f) a gazdálkodó szerveknek, a közalapítványoknak, az alapítványoknak a megyei és regionális területfejlesztési

tanácsoknak és — a pártok kivételével — társadalmi szervezeteknek a központi költségvetésből, elkülönített állami pénzalapokból juttatott pénzeszközök — ideértve a nemzetközi szerződések alapján kapott támogatásokat és segélyeket is — felhasználására;

g) az állami kezesség beváltásának jogosságára, ennek keretében a központi költségvetés mellett a tartozás eredeti kötelezettjénél és jogosultjánál a kezességi szerződés feltételeinek betartására;

h) a Kormány irányítási és felügyeleti jogkörébe tartozó központi költségvetési szervek és az állami felügyelet¹ ellenőrzési szervezeteinek ellenőrzési rendszerére;

i) a hazai és nemzetközi forrásokból finanszírozott programokat figyelemmel kíséző monitoring rendszer fejlesztésére és módszereinek kidolgozására.

(2) A Hivatal ellenőrzési hatásköre nem terjed ki az Országgyűlés, a Köztársasági Elnökség, az Alkotmánybíróság, az Országgyűlési Biztosok Hivatala, az Állami Számvevőszék, a Bíróságok, a Magyar Köztársaság Ügyészsége, a Gazdasági Versenyhivatal, a Magyar Tudományos Akadémia, a Történeti Hivatal fejezetekre.

3. §

(1) A párhuzamosságok kiküszöbölése érdekében a Hivatal koordinálja a Kormány irányítása és felügyelete alá tartozó központi költségvetési szervek felügyeleti ellenőrzési szervezeteinek éves, féléves ellenőrzési munkatervét, valamint a módszertani fejlesztéseket, az ellenőrképzést és továbbképzést.

(2) A Hivatal együttműködési kötelezettsége körében különösen:

a) a hatáskörébe tartozó módszertani fejlesztések, valamint az ellenőrképzés és továbbképzés tekintetében az Állami Számvevőszék előzetes véleményét megkérve és a Magyar Pénzügyi-gazdasági Ellenőrök Egyesülete véleményére is figyelemmel jár el;

b) ellenőrzéseihez igénybe veheti a Magyar Államkincstárnál, illetve az APEH Számítástechnikai és Adóelszámolási Intézetnél a költségvetési szervek gazdálkodásával kapcsolatos, adóitkot nem érintő adatbázisokat;

c) a regionális, illetve megyei területfejlesztési tanácsok ellenőrzése során együttműködik a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium illetékes szerveivel, továbbá a megyei közigazgatási hivatalok esetében a Miniszterelnöki Hivatallal;

d) a nemzetközi segélyekre és az interregionális együttműködésre irányuló ellenőrzései során együttműködik a támogatási rendszer fejlesztéséért és működtetéséért felelős állami vezetőkkel;

¹ Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet, Állami Pénztárfelügyelet, Állami Biztosításfelügyelet, Közraktári Felügyelet, Szerencsejáték Felügyelet.

e) a mezőgazdasági támogatások ellenőrzése során együttműködik a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága szerveivel;

f) a Központi Monitoring Bizottság titkársági feladatainak ellátásával párhuzamosan a monitoring rendszer és működése módszertanának fejlesztése során együttműködik a monitoring bizottságokkal és a monitoring rendszer működtetéséért felelős állami vezetőkkel;

g) nemzetközi szerződések alapján folyamatos kapcsolatot tart fenn az Európai Unió Bizottságának ellenőrzési ügyekben illetékes főigazgatóságával (a továbbiakban: EU Ellenőrzési Főigazgatósága), valamint az Európai Unió további érintett szervezeteivel, az OECD és az Európai Unió tagállamainak ellenőrző szervezeteivel a nemzetközi támogatások, segélyek ellenőrzését érintő szakmai, módszertani kérdésekben, részt vesz az ellenőrzési terület érintő fejlesztési munkában, nyomon követi az Európai Unió ellenőrzési követelményeit és az alkalmazott ellenőrzési technikákat;

h) ellenőrzései során észlelt szabálytalanságok esetében együttműködik a hatósági és nyomozati jogkörrel rendelkező szervekkel.

4. §

(1) A Hivatal kormánydöntés alapján közös vizsgálatot végezhet a felügyeleti és a hatósági ellenőrző szervezeteivel.

(2) Nemzetközi szerződés alapján az Európai Uniótól származó segélyek és támogatások tekintetében közös vizsgálatokat végezhet az Európai Unió Ellenőrzési Főigazgatóságával, valamint az Európai Unió által megjelölt más, ellenőrzésben érintett főigazgatóságokkal.

(3) Közös vizsgálatok során a részt vevő ellenőrzési szervezetek mindegyike önálló jelentést készít. A közös vizsgálatokhoz saját ellenőrzési szervezetüket rendelkezésre bocsátó központi, költségvetési szervek, valamint hatóságok vezetői előzetes egyeztetés után ettől eltérően dönthetnek.

(4) A Hivatal a 2. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feladatok teljesítése érdekében indított hatékony-sági vizsgálatait a Hivatal ellenőrzési és vizsgálati szabályzatában foglaltak szerint végzi.

5. §

(1) A Hivatal a Kormány által jóváhagyott félévre szóló ellenőrzési munkaterv alapján, valamint a Kormány, illetve a miniszterelnök utasítására végzi a kormányzati ellenőrzést.

(2) Az ellenőrzési munkatervet a Hivatal elnöke a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter útján terjeszti jóváhagyásra a Kormány elé.

(3) A Kormány elé történő benyújtás előtt a Hivatal — az Állami Számvevőszék tervezett ellenőrzési tervére figyelemmel elkészített — ellenőrzési munkatervét, az azonos témakörű, illetve egyidejű vizsgálatok elkerülése érdekében egyezteteti a minisztériumok, valamint az országos hatáskörű államigazgatási szervek felügyeleti ellenőrzési szervezeteivel.

(4) Az Európai Unióval, nemzetközi szerződésen alapuló, közös érdekeltégű vizsgálatokra vonatkozó munkatervi feladatok összeállítása során a Hivatal egyeztet az Európai Unió Ellenőrzési Főigazgatóságával.

(5) A Hivatal az ellenőrzésekről — megállapításokat és javaslatokat is tartalmazó — jelentést készít. A jelentést a Hivatal elnöke a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter útján a Kormány elé terjeszti. Ha a jelentés megállapításai szerint a feltárt hiányosságok megszüntetéséhez a Kormány döntése szükséges, a jelentéssel egyidejűleg előzetesen egyeztetett határozati javaslatot is be kell nyújtani.

(6) A Kormány vagy a miniszterelnök által elrendelt soron kívüli jelentést az ellenőrzést elrendelő elé kell terjeszteni.

(7) A Hivatal az ellenőrzés tartama alatt kármegelőzés céljából soron kívüli döntést köteles kérni a Kormánytól, ha rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználást állapít meg, vagy az ellenőrzött szervezet a pénzeszközök kezelésére vonatkozó szabályok súlyos megsértésével kárt okozott.

(8) A rendvédelmi szervek és a nemzetbiztonsági szolgálatok ellenőrzését tevékenységük sajátosságainak megfelelően kell végrehajtani, illetve az ellenőrzés nem terjedhet ki e szervek titkos információgyűjtéssel kapcsolatos dokumentumaira és tevékenységére.

6. §

A Hivatal tevékenységéről, a központi, a társadalombiztosítási és a köztisztviselési költségvetési szervek kormányzati, felügyeleti, valamint belső költségvetési ellenőrzéséről szóló 15/1999. (II. 5.) Korm. rendeletben foglaltak szerint évente beszámol a Kormánynak.

7. §

A Hivatal és az Európai Unió Ellenőrzési Főigazgatósága által egyeztetett munkaterv alapján végzett ellenőrzéssel kapcsolatos kormánydöntésről a Hivatal elnöke tájékoztatja az Európai Unió Ellenőrzési Főigazgatóságát.

8. §

(1) A Hivatal ellenőrzési és vizsgálati szabályzatát a Hivatal elnöke hagyja jóvá.

(2) A Hivatal elnöke felel az ellenőrzésről készített jelentések adatainak pontosságáért és a megállapítások megalapozottságáért.

9. §

A Hivatal által végzett ellenőrzések tekintetében a költségvetési ellenőrzés általános szabályaira, az ellenőrzés végzők és a vizsgált szervek jogaira, kötelezettségeire a központi, társadalombiztosítási és köztisztviselési költségvetési szervek kormányzati, felügyeleti és belső költségvetési ellenőrzéséről szóló 15/1999. (II. 5.) Korm. rendeletben foglaltakat e rendeletben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

10. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit 1999. március 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A rendelet hatálybalépésével egy időben a Kormányzati Ellenőrzési Iroda létrehozásáról és feladatairól szóló 138/1994. (X. 28.) Korm. rendelet és a Kormány megalakulásával összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 128/1998. (VII. 15.) Korm. rendelet 2. §-a hatályát veszti.

(3) Ahol jogszabály vagy az állami irányítás egyéb jogi eszköze Kormányzati Ellenőrzési Irodát említ, azon a továbbiakban az e rendelet szerinti Kormányzati Ellenőrzési Hivatalt kell érteni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 62/1999. (IV. 21.) Korm. rendelete

**az életüktől és szabadságuktól politikai okból
jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló
1992. évi XXXII. törvény végrehajtásáról**

Az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény 17. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A törvény 7. §-ának (1) bekezdésében említett alapszeg 1999. évben 34 200 Ft.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 39/1999. (IV. 21.) FVM rendelete

a vágósértés legalacsonyabb árának megállapításáról

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 7. §-ában kapott felhatalmazás alapján a pénzügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya a sertés tartójától gazdasági tevékenység keretében szerződés alapján felvásárolt vágósértésre (0103 9219 00 élő sertés, háziasított fajták, másféle) terjed ki.

2. §

(1) A vágósértés legalacsonyabb ára élősúly alapján történő elszámolás esetében a nettó élőtesttömegre számítottan 193 Ft/kg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ár az általános forgalmi adót, illetve a kistermelő részére fizetendő kompenzációs felárat nem tartalmazza.

(3) Az (1) bekezdés szerinti ár a szerződés szerinti átvételi helyen átadott vágósértésre vonatkozik.

3. §

(1) A rendelet 1999. június 1. napján lép hatályba, és 1999. december 31-én hatályát veszti.

(2) A rendeletben nem szabályozott kérdésekben az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Az oktatási miniszter 18/1999. (IV. 21.) OM rendelete

a társadalom- és állampolgári ismeret szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában foglalt felhatalmazása alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a társadalom- és állampolgári ismeret szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Társadalom- és állampolgári ismeret szakirányú szakos tanár szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 18/1999. (IV. 21.) OM rendelethez

A társadalom- és állampolgári ismeret szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. Képzési cél

A szakirányú továbbképzési szak célja a társadalomtudományi jellegű alapképzési szakon végzett tanárokat olyan komplex, a mai magyar társadalmi viszonyok és jelenségek megértéséhez szükséges általános szociológiai, politológiai, jogi, filozófiai, államigazgatási, antropológiai, közgazdasági stb. ismeretekhez és gyakorlati tapasztalatokhoz juttatni, melynek birtokában képesek a 10—18 éves tanulók aktív állampolgári szemléletét és demokratikus polgári magatartásformáit megalapozni. A képzés során a korszerű társadalomismereti szakismeretek mellett e tudásnak az iskolai oktatási és állampolgári nevelési célú alkalmazásához is megfelelő szakmódszertani ismereteket, illetve tanítási gyakorlatot kell biztosítani.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Társadalom- és állampolgári ismeret szakirányú szakos tanár.

3. A képzésben résztvevők köre

Főiskolai vagy egyetemi szintű bölcsész vagy közgazdasági, illetve társadalomtudományi jellegű tanár szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. A képzési idő

4 félév, legalább 400 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

Az elméleti és a gyakorlati jellegű képzés aránya mintegy 60—40%.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

a) A társadalomtudományi terület alapozó ismeretei: Elméleti alapismeretek a jelenkori történelem, a kulturális antropológia, a kommunikáció, a szociálpszichológia, a filozófia témaköréből; a képzési idő 15—20%-ában.

b) Szociológiai, politológiai és közgazdasági ismeretkörök:

Az általános elméleti alapozás mellett a mai magyar társadalom szociológiai és gazdasági ismeretei, az európai viszonylatokkal való összehasonlításban; a képzési idő 20—25%-ában.

c) Jogi, etikai és kultúrpolitikai terület:

A mai magyar társadalom jogrendszere, intézményrendszere, különös tekintettel az állampolgári jogok gyakorlására, az etikai, a hitéleti, a multikulturális, a kisebbségi és a művelődési, illetve oktatási szempontokra; a képzési idő 20—25%-ában.

d) Pedagógiai és szak módszertani terület:

Az egyén és a társadalom viszonyának önismereti, motivációs, érzelmi és erkölcsi nevelési, valamint az oktatási vetületei; a képzési idő 15—20%-ában.

e) Iskolai nevelési és tanítási gyakorlatok:

Az iskolai demokrácia, a tanulói önkormányzás, az állampolgári nevelés és a társadalomismeret tantárgy tanításához szükséges egyéni és csoportos megfigyelés, hospitálás, csoportfoglalkozás, illetve tanítás; a képzési idő 15—20%-ában.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, gyakorlatok elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A minősítésben a kollokvium, a szigorlat, a szakdolgozat és a zárógyakorlat ötfokozatú, a gyakorlatok minősítése három- vagy ötfokozatú.

6.1. Kötelező szigorlat:

Két komplex szigorlat letétele kötelező az 5. b), illetve az 5. c) pontban jelölt tárgykörökből.

6.2. A szakdolgozat:

Olyan írásbeli dolgozat, amely az ember és a társadalom viszonyának, illetve nevelési aspektusainak elméleti vagy a társadalomismeret és állampolgári ismeretek tanításának gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsga:

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
— iskolai nevelési-tanítási zárógyakorlat,
— bírálattal elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
— a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tanultak iskolai gyakorlati alkalmazására.

6.3.3. A záróvizsga eredménye:

A szakdolgozat és védeése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmény érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 19/1999. (IV. 21.) OM rendelete

a pályaeorientációs tanár szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazása alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a pályorientációs tanár szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Pályorientációs szakirányú szakos tanár szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 19/1999. (IV. 21.) OM rendelethez

A pályorientációs tanár szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. *Képzési cél*

Olyan ismeretek közvetítése és olyan készségek kialakítása, amely lehetővé teszi a közoktatásban részt vevő felső tagozatos és középiskolás korosztályok, valamint a szakképzésben tanulók pálya-, iskola- és munkaválasztásának a támogatását; az interdiszciplináris szemléletmód alkalmazásával hozzásegíti, felkészíti a tanulókat a tudatos választásra, a döntések ismétlődésére, a döntéshelyzetekben az aktív tájékozódásuk szükségességének a felismerésére, a tájékozódás technikáira, az életpálya felelős tervezésére.

2. *Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése*

Pályorientációs szakirányú szakos tanár.

3. *A képzésben részt vevők köre*

Valamely alapképzési tanár szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. *A képzési idő*

3 félév, legalább 300 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

Mind az elméleti, mind a gyakorlati jellegű képzés legalább 40%, s legfeljebb 60% lehet.

5. *A képzés főbb tanulmányi területei és arányai*a) *Alapozó elméleti ismeretek:*

Elméleti alapismeretek a pedagógia, a pszichológia, az oktatási képzési rendszer pályorientációval összefüggő kérdésköreiről;

a képzési idő mintegy 10—15%-ában.

b) *Társadalom- és gazdaságismereti témacsoport:*

Munkajogi, szociológiai, munkaerőpiaci ismeretek;

a képzési idő mintegy 15—20%-ában.

c) *Ember-pálya kapcsolata témacsoport:*

A pályorientáció elmélete, a pályaismeret, a személyiség megismerése és értékelése;

a képzési idő mintegy 20—25%-ában.

d) *Módszertani témacsoport:*

Pályapedagógia, információ és orientáció, a tömegtájékoztatási eszközök és a marketing szerepe az elhelyezkedési és pályalehetőségek megismertetésében, számítógéppel támogatott orientáció, a pályorientáció mint tantárgy módszertana;

a képzési idő 20—25%-ában.

e) *Gyakorlati felkészítés:*

A gyakorlati képzés egyrészt a szakmai tárgyakhoz kapcsolódó külső gyakorlati foglalkozásokat, intézménylátogatásokat, elemzéseket, másrészt az iskolai hospitálási és tanítási gyakorlatokat foglalja magában, melyben legalább 10 egyénileg vezetett iskolai tanórai foglalkozás megtartása, illetve zárótanítás is szükséges;

a képzési idő mintegy 20—25%-ában.

6. *Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái*

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, gyakorlatok elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A minősítésben a kollokvium, a szigorlat, a szakdolgozat és a zárógyakorlat ötfokozatú, a gyakorlatok minősítése háromfokozatú. Az iskolai gyakorlati foglalkozásokat követően ötfokozatú jeggyel értékelt zárótanítási gyakorlatot kell tenni.

6.1. *Kötelező szigorlat:*

Egy komplex szigorlat az ember-pálya kapcsolat tárgyköréből.

6.2. *A szakdolgozat:*

Olyan írásbeli dolgozat, amely a pályorientáció elméleti, módszertani, illetve gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányai-

ra támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsga:

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
- iskolai zárótanítás,
- bírálattal elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel pályaaorientáció tanításához kapcsolódó gyakorlati alkalmazásra.

6.3.3. A záróvizsga eredménye:

A szakdolgozat és védeése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmény érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 20/1999. (IV. 21.) OM rendelete

a tánc- és drámapedagógia szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazása alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a tánc- és drámapedagógia szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Tánc- és drámapedagógus szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 20/1999. (IV. 21.) OM rendelethez

A tánc- és drámapedagógia szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. Képzési cél

Olyan, elsősorban a 6—16 éves korosztály iskolai foglalkozásaira felkészített, de minden korosztállyal dolgozni tudó pedagógusok képzése, akik speciális elméleti és gyakorlati felkészültségük révén képesek az iskolai tanórai vagy szakköri keretben, illetve a közművelődés színterein a tánc- és drámafoglalkozások megtartására; átfogó és rendszerezett elméleti és gyakorlati ismereteik birtokában a foglalkozásokon képesek kibontani a tánc és a dráma sokoldalú képességfejlesztő és nevelő hatásait; biztonsággal tudják megtanítani a tánc és színjáték gyakorlati elemeit; alkalmasak a színjátszó, báb, tánc területén egyszerűbb koreográfiák betanítására, darabok rendezésére, műsorok szerkesztésére, tisztában vannak a színelőadások alapvető dramaturgiai és esztétikai szabályaival, illetve ezek pedagógiai és pszichológiai hatásaival.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Tánc- és drámapedagógus.

3. A képzésben részt vevők köre

Főiskolai vagy egyetemi szintű pedagógusi (tanári, tanítói vagy gyógypedagógusi) alapképzési szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. A képzési idő

4 félév, legalább 380 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

Az elméleti és a gyakorlati jellegű képzés aránya mintegy 40—60%.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

a) Alapozó elméleti ismeretek:

Elméleti alapismeretek a pedagógia, a pszichológia, a mentálhigiéné, a játék, az anatómia, a kultúra, az esztétika, a dramaturgia, a színjátszás, a zene, a tánc, a népi játékok és ünnepek folklór területének a tánc- és a drámapedagógia területével összefüggő kérdésköreiről;

a képzési idő mintegy 25—35%-ában.

b) Elmélettel alátámasztott technikai gyakorlati felkészítés:

A drámajáték, színjáték, népi játék, bábjáték, tánc területén a technikák, eszközök, repertoár ismerete, felhasználása, készségszintű gyakorlati alkalmazása;

a képzési idő mintegy 40—50%-ában.

c) Szakmódszertani elméleti és gyakorlati felkészítés:

Előadások, műsorok megfigyelése, elemzése, műsorok szerkesztése, iskolai tanórai szakköri és egyéb tánc- és drámafoglalkozások megfigyelése, elemzése és tanítási gyakorlata, melyben legalább 10 egyénileg vezetett gyakorlati foglalkozás megtartása, illetve zárógyakorlat is szükséges;

a képzési idő mintegy 20—25%-ában.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból gyakorlatok elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A minősítésben a kollokvium, a szigorlat, a szakdolgozat és a zárógyakorlat ötfokozatú, a gyakorlatok minősítése háromfokozatú. Az iskolai gyakorlati foglalkozásokat követően ötfokozatú jeggyel értékelt zárógyakorlatot kell tenni.

6.1. Kötelező szigorlat:

Két komplex szigorlat: a színjáték, báb- és táncdramaturgia, illetve a táncismeret tárgykörökből.

6.2. A szakdolgozat:

Olyan írásbeli dolgozat, amely a tánc- és a drámapedagógia elméleti vagy nevelési-módszertani, illetve gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsga:

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése;
- iskolai zárógyakorlat;
- bírálattal elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tánc, drámajáték és bábjáték tanításához kapcsolódó gyakorlati alkalmazásra.

6.3.3. A záróvizsga eredménye:

A szakdolgozat és védeése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmény érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 6/1999. (IV. 21.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja: alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételeiről szóló 1995. évi XLII. törvény 2. § f) pontjában oly módon adott felhatalmazást a települési önkormányzat képviselő-testületének a törvény hatálya alá tartozó közszolgáltatások díjának megállapítására, hogy elmulasztotta a díjmegállapításra vonatkozó garanciális rendelkezések meghozatalát.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy szabályozási feladatának 2000. június 30-ig tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybíróság az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételeiről szóló 1995. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Kötv.) hatálybalépését megelőzően számos, a települési köztisztaság fenntartását szabályozó önkormányzati rendeletnek a szemétszállítási szolgáltatás kötelező igénybevételeit elrendelő és a szemétszállítás díjának megállapításáról rendelkező előírását semmisítette meg. E határozataiban kifejtette, hogy a településtudományi közszolgáltatás során a szolgáltató és a fogyasztó között szerződéses kapcsolat, polgári jogi jogviszony áll fenn, amelyre nézve a Ptk. rendelkezései az irányadók. E jogviszony kötelező létrehozását a Ptk. rendelkezései alapján csak törvény és kormányrendelet írhatja elő. Ugyancsak rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy a szolgáltatás díjának önkormányzati rendeletben történő szabályozását is csak törvényi felhatalmazás alapozhatja meg

[25/1994. (V. 10.) AB határozat, ABH 1994, 416.; 39/1994. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1994, 434.; 40/1994. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1994, 442.; 41/1994. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1994, 445.; 42/1994. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1994, 448.; 43/1994. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1994, 452.; 50/1994. (X. 26.) AB határozat, ABH 1994, 463.].

Ezen alkotmánybírósági határozatok hatására fogadta el az Országgyűlés a Kötv.-t, amely a helyi önkormányzat által szervezett a települési szilárd és folyékony hulladék összegyűjtését, elszállítását, ártalommentes elhelyezését biztosító, valamint a kéményseprő-ipari közszolgáltatások kötelező igénybevételéről rendelkezik. Egyúttal a törvény 2. §-a e közszolgáltatások szabályozására széles körű rendeletalkotási felhatalmazást ad a helyi önkormányzatoknak.

Kimondja:

„2. § A helyi önkormányzat rendeletben állapítja meg:

a) a helyi közszolgáltatás megnevezését, a közszolgáltatással ellátott terület határait;

b) a nyilvánosan meghirdetett pályázatot elnyerő, a közszolgáltatást végző intézmény vagy szakvállalkozás (a továbbiakban együtt: szolgáltató) megnevezését, illetőleg annak a működési területnek a határait, amelyen belül a szolgáltató a közszolgáltatás teljes körét valamennyi tulajdonos tekintetében rendszeresen köteles ellátni;

c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a szolgáltató és a tulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, a szolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit [Ptk. 226. § (1) bek.];

d) közüzemi szolgáltatás (Ptk. 388. §) esetén a közüzemi szerződés létrejöttének módját, valamint a szolgáltatás igénybevételének, korlátozásának, megtagadásának — jogszabályban nem rendezett — módját és feltételeit;

e) az érintett közfeladattal összefüggő — jogszabályban nem rendezett — helyi önkormányzati hatósági feladatot, hatáskört és szabálysértést;

f) az elvégzendő szolgáltatás alapján a tulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, a díj mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit vagy a szolgáltatás ingyenességét.”

A törvényjavaslat indokolásából megállapítható, hogy a Kötv. szabályozását a jogalkotó maga is átmeneti szabályozásnak tekinti. A szabályozás célja a településtudásági közszolgáltatások ellátását szabályozó önkormányzati rendeletalkotáshoz szükséges — az Alkotmánybíróság határozataiban hiányként megjelölt — törvényi feltételek megteremtése volt. „A hiánypótlás átmeneti jellegű, a környezetvédelem, ezen belül a hulladékgazdálkodás átfogó reformjáig terjedő időre szól. Ennek ellenére a törvényjavaslat nem veszi át az ágazati-szakmai jogalkotás szerepét, a szabályozás mindvégig a polgári jog és az önkormányzati jog terén belül marad.”

A helyi köztisztasági rendeletekkel kapcsolatos alkotmányossági problémák azonban a Kötv. hatálybalépését követően sem szűntek meg. Az Alkotmánybírósághoz fo-

lyamatosan érkeznek indítványok, amelyekben az indítványozók (a megyei közigazgatási hivatalok vezetői, az állampolgári jogok országgyűlési biztosa, de főként polgárok) azt kifogásolják, hogy a települési önkormányzatok alkotmányellenes módon állapítják meg a szemétszállítás díját. Az Alkotmánybíróság az elbírált ügyek döntő többségében [34/1996. (VII. 9.) AB határozat, ABH 1996, 301.; 26/1997. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1997, 482.; 43/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 497.; 52/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 543.; 53/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 545.; 54/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 546.; 55/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 548.; 56/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 551.] megállapította az önkormányzati rendeletek szemétszállítási díjra vonatkozó rendelkezéseinek alkotmányellenességét.

E határozataiban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a vizsgált rendeletek nem a tényleges szemétkibocsátáshoz és az elszállított szemét mennyiségéhez igazodóan állapították meg a díjfizetés alapjául szolgáló mutatókat, ezzel megsértették a polgári jog egyik alapvető elvét, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűségének követelményét. A rendeletek alapján megállapított díjak a szemétszállítási szolgáltatást igénybevevők egy meghatározott csoportja tekintetében, más jogalanyokhoz és a szolgáltató által nyújtott szolgáltatáshoz képest is aránytalanul magas díjfizetési kötelezettséget eredményeztek, így a szabályozásnak ez a módja — mivel önkényesen tett különbséget a településtudásági szolgáltatásokat igénybe vevő jogalanyok között — az Alkotmány 70/A. §-ába ütköző alkotmányellenes megkülönböztetéshez vezetett.

Tekintettel arra, hogy további hasonló tartalmú indítványok várnak elbírálásra és valószínűsíthető, hogy számos, az Alkotmánybíróság előtt meg nem támadott, de a megsemmisített rendeletekkel azonos alkotmányossági hibában szenvedő rendelet került megalkotásra, az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-ában kapott felhatalmazás alapján hivatalból vizsgálta, hogy nem jogalkotói mulasztás eredményezte-e az önkormányzati rendeletekben széles körben alkalmazott alkotmányellenes megoldásokat.

II.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására vonatkozó hatáskörét az Abtv. 49. §-a szabályozza. Az Abtv. 49. §-a szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni,

ha az alkotmányellenes helyzet — a jogi szabályozás iránti igény — annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat ABH 1990, 83, 86.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat ABH 1992, 227, 231.].

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértést nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat ABH 1992, 204—205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat ABH 1997, 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat ABK 1998. május 222, 225.]. A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmányértő mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul [4/1999. (III. 31.) AB határozat, Magyar Közlöny 1999. évi 27. szám].

1. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 8. § (1) bekezdése szerint a köztisztaság és a településtisztaság biztosítása a települési önkormányzatok önkormányzati feladatkörébe tartozik. E feladat ellátásának a Kötv. 1. §-ában meghatározott, szervezett módja — a települési szilárd és folyékony hulladékra vonatkozó helyi közszolgáltatás ellátásáról szóló 16/1996. (VII. 15.) BM—KTM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) szabályainak megfelelően — a településen keletkezett szilárd és folyékony hulladék összegyűjtésére, elszállítására, ártalommentes elhelyezésére irányuló tevékenység intézményes, közszolgáltatás formájában történő biztosítását jelenti. Az Ötv. a helyi közszolgáltatások megszervezése terén széles körű önállóságot ad a települési önkormányzatnak, az önkormányzat szabadon dönt arról, hogy a feladat ellátására — önállóan vagy más önkormányzatokkal együttműködve — költségvetési intézményt vagy gazdálkodó szervezet hoz létre, illetőleg szerződést köt gazdálkodó szervezettel, vállalkozóval. A Kötv. az önkormányzat döntési szabadságát csak annyiban korlátozza, hogy 1. §-ának (3) bekezdésében kimondja, hogy a kötelező közszolgáltatás elvégzésére köteles nyilvános pályázatot kiírni.

A pályázatot elnyerő szolgáltató a településtisztasági közszolgáltatás tekintetében monopolhelyzetbe kerül, mivel az ilyen közszolgáltatással ellátott területen lévő ingatlan tulajdonosa, használója a Kötv. 1. § (1) bekezdése alapján köteles szolgáltatását igénybe venni.

A monopolhelyzetben lévő szolgáltatóval szemben, a fogyasztók védelme érdekében ad felhatalmazást a Kötv. a

helyi önkormányzatoknak arra, hogy a közszolgáltatást nyújtó szolgáltató és a szolgáltatást igénybevevők közötti jogviszony egyes tartalmi elemeit — így a szolgáltatás díjának mértékét — jogszabállyal szabályozzák. A Kötv.-nek a díjmegállapításra vonatkozó 2. § f) pontjában foglalt rendelkezése — bár e díjak megállapítása nem tartozik az árszabályozásról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Ártv.) hatálya alá — lényegét tekintve a szolgáltatás ellenértékének, árának jogszabályban történő megállapítására, azaz hatósági ár megállapítására ad felhatalmazást anélkül, hogy a díjmegállapítás törvényi garanciáit a Kötv. meghatározná. A településtisztasági közszolgáltatások szakmai szabályait megállapító R. sem állapít meg olyan szakmai szabályokat, amelyek a díjmegállapítást befolyásolnák.

A Kötv. 2. § f) pontja a díjmegállapítás tekintetében minden törvényi korlátozás nélküli diszkrecionális jogkört biztosít a helyi önkormányzatok számára. A települési önkormányzat rendeletében rendelkezhet úgy, hogy a szolgáltatás igénybevétele ingyenes, a fogyasztónak a szolgáltatásért nem kell díjat fizetnie, mert a szolgáltatás költségeit az önkormányzat saját forrásaiból közvetlenül finanszírozza. Ha az önkormányzat úgy dönt, hogy a szolgáltatást díj fizetéséhez köti — a díjak kialakítására vonatkozó törvényi szabályozás hiányában — teljesen szabadon dönthet az önkormányzat a díj mértékéről, valamint a díj alkalmazásának feltételeiről is.

A Kötv. 2. § f) pontjában foglalt korlátlan törvényi felhatalmazás adott módot az Alkotmánybíróság által elbírált ügyekben a helyi önkormányzatoknak arra, hogy önkényesen, a szolgáltatás mennyiségét és minőségét, valamint a közszolgáltatás igénybevételére kötelezett polgárok egyes csoportjainak körülményeit, életviszonyait és a számukra nyújtott tényleges szolgáltatás mértékét figyelmen kívül hagyva diszkriminatív módon állapítsák meg a szemétszállítás díját.

2. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvényi felhatalmazásnak ez a módja, a díj megállapítási jogkör gyakorlására vonatkozó garanciális törvényi szabályok hiánya, sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy „A Magyar Köztársaság független demokratikus jogállam”. A jogállamiság elvéből folyó egyik alapvető követelmény, a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye, hogy „a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.]. Ez a követelmény magában foglalja azt is, ha törvény valamely alkotmányos, illetőleg törvényben szabályozott, jog korlátozására ad jogalkotási felhatalmazást valamely közigazgatási szervnek, a törvénynek meg kell határoznia a jogalkotási hatáskör terjedelmét, annak korlátait is.

Ennek alapján alkotmányellenes helyzet állt elő, mert a jogállamiság követelményével összeegyeztethetetlen az, hogy az önkormányzat képviselő-testülete a szükséges jogi szabályozás hiányában, jogi kötöttségek nélkül, szabad belátása szerint korlátozzon alkotmányos jogot.

A Kötv. 2. §-a a szerződési szabadság közhatalmi eszközökkel való korlátozására ad felhatalmazást az önkormányzatoknak. Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a szerződési szabadság alkotmányos intézményével. A 13/1990. (VI. 18.) AB határozatban megállapította, hogy a szerződési szabadság, mint az Alkotmány 9. § (1) bekezdésében szabályozott piacgazdaság lényegi eleme, önálló alkotmányos jog, és utalt a Ptk. 200. § (1) bekezdésére, amely szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon határozhatják meg (ABH, 1990, 54, 55—56.). A 32/1991. (VI. 6.) AB határozat kifejti, hogy a szerződési szabadság a piacgazdaság egyik lényegi eleme, amely azonban alkotmányos alapjognak nem tekinthető. Ezért a szerződési szabadságra nem vonatkoznak az alapjogok korlátozásához az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében meghatározott követelmények. A szerződési szabadság tehát még lényegi tartalmát illetően is alkotmányosan korlátozható, ha a korlátozás végső eszközének fennállnak az alkotmányos indokai (ABH 1991, 146, 159.).

A szerződési szabadság tehát az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint nem részesül az alkotmányos alapjogokat megillető védelemben, de az Alkotmány által védett jog és az Alkotmánybíróság által ellenőrzött korlátai vannak, csak megfelelő garanciális rendelkezések mellett korlátozható.

A szerződési szabadság közhatalmi eszközökkel, jogszabállyal való korlátozására a Ptk. rendelkezései adnak módot. A Ptk. 226. § (1) bekezdése lehetőséget ad a szerződés tartalmi elemeinek jogszabállyal való meghatározására. E szabályalkalmazása szempontjából a Ptk. 685. § a) pontja alapján jogszabálynak minősül a törvény, a kormányrendelet és törvény felhatalmazása alapján, annak keretei között önkormányzati rendelet. Az árak közhatalmi eszközökkel való megállapítása tekintetében a 226. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy hatósági ár megállapítására külön törvény szerint kerülhet sor.

E rendelkezéseket figyelembe véve az önkormányzatok nem rendelkeznek általános felhatalmazással arra, hogy szerződések tartalmát, különösen a szolgáltatás ellenértékét rendeletükkel megállapítsák. Az önkormányzatokat ez a jogosultság csak törvény alapján, a törvény keretei, korlátai között illeti meg. A Ptk. e szabályainak megfelelően törvényben kell szabályozni az önkormányzat díj-megállapítási jogkörének kereteit, a szerződéses jogviszony alanyainak jogait a közhatalmi beavatkozással szemben védő garanciális rendelkezéseket.

Az önkormányzatok e jogosultságának külön törvényi szabályozáshoz kötését az önkormányzatok jogállásának sajátosságai indokolják.

A helyi önkormányzatok a helyi közügyek körében egy-szerre a helyi közszolgáltatások szervezői, illetőleg a helyi közhatalom gyakorlói.

A helyi önkormányzatokat az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján a rendeletalkotás joga feladatkörében, a helyi közügyek, a helyi közszolgáltatások körében illeti meg. Az önkormányzatok a hatályos magyar jog alapján olyan helyi közszolgáltatások tekintetében rendelkeznek törvényi felhatalmazással a szerződés tartalmi elemeinek, a szolgáltatás díjának megállapítására, amelyek megszervezése az önkormányzat feladata. Az önkormányzatok többsége e feladatának saját szervei, illetőleg olyan szolgáltató útján tesz eleget, amelynek gazdálkodásában az önkormányzat maga gazdaságilag érdekelt. Következésképpen a helyi közszolgáltatások díjának megállapítása során a helyi önkormányzatok döntését — eltérően más hatósági áráktól — nem kizárólag a fogyasztók érdekeinek védelme, hanem az önkormányzat gazdasági érdekei is befolyásolják. Az önkormányzat rendeletalkotási jogköre ez esetben tehát nem a gazdaságilag semleges közhatalomnak a fogyasztók védelmében történő beavatkozását jelenti a közszolgáltatási jogviszonyba. Az önkormányzati rendeletalkotás körébe utalt díj-megállapítási jogkör tekintetében törvényi szabályoknak kell megteremteni azokat a jogi garanciákat, amelyek a díjat közhatalom birtokában megállapító önkormányzatnak — a szolgáltatóéval megegyező — gazdasági érdekeivel szemben a fogyasztót védelmebe részesítik.

Az Alkotmánybíróság az általa elbírált szemétszállítási díjat megállapító önkormányzati rendeleti rendelkezésekkel kapcsolatos határozataiban megállapította, hogy mivel az önkormányzat a díj megállapítása során polgári jogi jogviszony tartalmi elemét szabályozza, a díj szabályozása során „tiszteletlen kell tartania a polgári jog olyan általános alapelvét mint a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűsége” [1122/B/1996. AB határozat, ABH 1997, 856, 860.; 26/1997. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1997, 482, 483.; 43/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 497, 498.; 52/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 543, 544.; 53/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 545—546.; 54/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november, 546, 547—548.; 55/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABK 1998. november 548, 549—550.]. E határozataiban az Alkotmánybíróság a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányosságának biztosítását szolgáló törvényi előírások hiányában hivatkozott a szolgáltatások egyenértékűségének követelményére mint a polgári jog alapelveire és a Ptk. 201. és 202. §-aiban foglalt rendelkezésekre.

Azon szolgáltatások esetén azonban, amelyek tekintetében törvényi hatósági ár megállapítását írja elő, az árak a jogszabályban előírt hatósági árhoz igazodnak és nem a piaci kereslet-kínálati viszonyok határozzák meg azokat. Ezért az ilyen szolgáltatások esetén szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyensúlyának megítéléséhez nélkülözhetetlen piaci érték megállapítására nincs mód. Így a hatósági árat megállapító rendeleti szabályok törvényessége a Ptk. ren-

delkezései alapján nem vizsgálható. Hatósági árak esetében a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányosságát az árhatósági jogkört szabályozó törvények hivatottak biztosítani azzal, hogy meghatározzák az árképzés szabályait, a hatósági ár megállapítása során figyelembe veendő tényezőket [34/B/1998. AB határozat, ABK 1998, november, 578, 579.].

3. A törvényi szabályozással szemben támasztott ezen követelményekre a hatályos jogi szabályozásunk általában figyelemmel is van. A Kötv. által a szolgáltatás díjának megállapítására alkalmazott szabályozási mód eltér a helyi önkormányzatok számára a közszolgáltatások díjának rendeleti megállapítására felhatalmazást adó jogalkotási gyakorlattól.

A Kötv.-n kívül más törvények is adnak felhatalmazást a helyi önkormányzatoknak arra, hogy önkormányzati rendeletben állapítsák meg valamely helyi közszolgáltatás díját.

Több ilyen felhatalmazást tartalmaz a gazdasági jellegű közszolgáltatások tekintetében maga az Ártv. is. Az Ártv. mellékletének I. B) táblázata szerint önkormányzati rendeletalkotás tárgyát képezi a menetrend szerinti helyi autóbusz-közlekedés díjának, az iskolák és tanintézetek által rendelt helyi autóbusz-különjáratok díjának; a menetrend szerinti személyszállítás (villamos, fogaskerekű, trolis, metró, földalatti) és a helyi érdekű vasút díjának; az önkormányzati tulajdonú víziközműből szolgáltatott ivóvíz díjának; az önkormányzati tulajdonú víziközmű által biztosított szennyvízelvezetés, szennyvíztisztítás és -kezelés díjának; a települési önkormányzat tulajdonában levő lakások bérének; a lakossági távfűtés és melegvíz-szolgáltatás díjának a megállapítása. Az Ártv. szabályai alapján a helyi önkormányzatok a közszolgáltatás legmagasabb hatósági árának rendeletben történő megállapítására rendelkeznek felhatalmazással, és a törvény 7—18. §-aiban meghatározza az ármegállapítás egyes garanciális szabályait. Az Ártv. hatálya alá tartozó hatósági árak többsége esetén a hatósági árak az igénybe vett szolgáltatás mennyiségével és minőségével való arányossága érdekében a közszolgáltatásra vonatkozó külön törvények, illetőleg törvényi felhatalmazás alapján a szolgáltatás szakmai szabályainak meghatározására kibocsátott kormányrendeletek is állapítanak meg olyan rendelkezéseket, amelyeket az önkormányzatoknak a szolgáltatás díjának megállapítása során figyelembe kell venniük. Ilyen rendelkezéseket tartalmaz a lakásbérleti díjak megállapítására vonatkozóan a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 34. §-ának (2) bekezdése, távhő-, melegvíz-szolgáltatás díja tekintetében a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvény 40—43. §-a. A vízi közművekkel végzett közüzemi szolgáltatások díjával kapcsolatosan a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 13. §-a csak a fogyasztó díjfizetési kötelezettségéről rendelkezik, azonban a törvény e §-ának felhatalmazásán alapuló kormányrendelet a 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet a közszolgáltatás

szakmai szabályozása keretében állapít meg egy sor olyan, a díjfizetésre, a szolgáltatás mennyiségének mérésére vonatkozó szabályt (pl. 8. §, 17—18. §, 23—24. §), amelyek egyúttal behatárolják az önkormányzat díj-megállapítási szabadságát is.

Ugyancsak több törvény ad felhatalmazást a helyi önkormányzatoknak arra, hogy rendeletükben szabályozzák a személyes szolgáltatást nyújtó közszolgáltatások térítési díját.

A személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjának önkormányzati rendeletben történő megállapítására ad felhatalmazást a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 92. §-a, teszi ezt úgy, hogy a törvény 114—119. §-ai részletesen megállapítják a térítési díjak megállapításának szabályait. Ugyancsak térítési díj önkormányzati rendeletben történő megállapítására ad felhatalmazást a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 124. §-a, ez a törvény is behatárolja az önkormányzat rendeletalkotási szabadságát e tekintetben azzal, hogy 115. §-ában meghatározza a térítés-köteles szolgáltatások körét, és 117. §-ában meghatározza a térítési díj megállapításának szabályait.

4. Megállapítható tehát, hogy a törvényhozó nem tett eleget jogalkotói feladatának, nem határozta meg az önkormányzat díjmegállapítási jogkörének a Ptk 226. §-ában, valamint 685. §-ának a) pontjában előírt törvényi kereteit, a díjmegállapítási jogkör gyakorlásának törvényi garanciáit. A garanciális szabályok megállapításának hiánya miatt alkotmányellenes helyzet keletkezett, mert a Kötv. — eltérően más közszolgáltatások díjának megállapítását az önkormányzat rendeletalkotási jogkörébe utaló törvényi szabályozástól — az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében ütköző módon, korlátozás nélküli, az önkormányzatok számára teljes diszkrecionális jogkört biztosító felhatalmazást adott, amely lehetőséget nyújt arra, hogy az önkormányzat önkényesen, a polgári jogi jogviszony alanyainak jogait, jogos érdekeit és az Alkotmány 70/A. §-át sértő módon állapítsa meg a településtudományi közszolgáltatás díját.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a díjmegállapítás garanciáinak törvényi szabályozása hiányában az önkormányzati rendeletek Alkotmánybíróság előtt való megtámadásának lehetősége sem nyújt kellő biztosítékot a szolgáltatást igénybevevők számára. Az Alkotmánybíróság az Abtv. alapján csak arra jogosult, hogy a rendeleti szabályozás alkotmányellenességét megállapítsa és az alkotmány-sértő rendelkezést hatályon kívül helyezze, az alkotmányos megoldás feltételeinek megállapítása nem tartozik a hatáskörébe.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet valósított meg azáltal, hogy az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybeviteléről szóló 1995. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Kötv.) nem szabályozta a hatálya alá tartozó közszolgáltatási díjak meg-

állapításának garanciális szabályait. Az Alkotmánybíróság kellő időt kívánt biztosítani az alkotmánynak megfelelő rendelkezések megalkotására, ezért a jogalkotói feladat teljesítésére nyitva álló határidőt 2000. június 30-ban határozta meg.

Tekintettel arra, hogy a határozat a települési önkormányzatokat és a lakosság széles körét érinti, az Alkotmánybíróság elrendelte a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 35/E/1999—5.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 76/1999. (IV. 21.) KE határozata

**Balogh László rendkívüli és meghatalmazott nagykövet
megbízás alóli felmentéséről**

A külügyminiszter előterjesztésére *Balogh László* rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet — érdemei elismerése mellett — felmentem a Magyar Köztársaság OECD melletti, Párizsban működő Állandó Képviselőtömbének vezetésére alól.

Budapest, 1999. március 25.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

A Köztársaság Elnökének 77/1999. (IV. 21.) KE határozata

**dr. Kádár Béla rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti
kinevezéséről és megbízásáról**

A külügyminiszter előterjesztésére *dr. Kádár Bélát* kinevezem rendkívüli és meghatalmazott nagykövetté, és megbízom a Magyar Köztársaság OECD melletti, Párizsban működő Állandó Képviselőtömbének vezetésével.

Budapest, 1999. március 25.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

A Köztársaság Elnökének 78/1999. (IV. 21.) KE határozata

**Becsey Zsolt rendkívüli követségi és meghatalmazott
miniszteri kinevezéséről**

A külügyminiszter előterjesztésére *Becsey Zsoltot*, a Külügyminisztérium Integrációs Államtitkárságának főosztályvezető-helyettesét kinevezem rendkívüli követségi és meghatalmazott miniszterré.

Budapest, 1999. március 1.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

**A Köztársaság Elnökének
79/1999. (IV. 21.) KE
határozata**

**dr. Földeák Tamás rendkívüli követi és meghatalmazott
miniszteri kinevezéséről**

A külügyminiszter előterjesztésre *dr. Földeák Tamást*, a Külügyminisztérium Integrációs Államtitkársága EU Bel- és Igazságügyi Együttműködési Főosztálya vezetőjét kinevezem rendkívüli követté és meghatalmazott miniszterré.

Budapest, 1999. március 25.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

**A Köztársaság Elnökének
80/1999. (IV. 21.) KE
határozata**

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

Szipőcsné dr. Molnár Évát

1999. május 23-i hatállyal — lemondására tekintettel — bírói tisztségéből felmentem;

dr. Habony Jánost

1999. szeptember 30-i hatállyal — nyugállományba helyezés iránti kérelmére — bírói tisztségéből felmentem;

dr. Csejtei Pétert,
dr. Duduka Attilát,
dr. Kastóczki Mariannát,

dr. Keményfy Gyulát,
Reiblné dr. Hulicsár Éva Tündét és
Winklerné dr. Zelenák Edinát

az 1999. május 1. napjától 2002. április 30. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 1999. április 20.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

A Kormány határozatai

**A Kormány
1035/1999. (IV. 21.) Korm.
határozata**

**az 1999. január 1. és 2002. december 31. közötti
időszakra szóló középtávú terv a köztisztviselők
továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképze-
séről**

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 33. §-ának (6) bekezdése, valamint a köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképze-
séről szóló 199/1998. (XII. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 8. §-ának (4) bekezdése alapján a következő határozatot hozza:

1. A Kormány elfogadta az e határozat mellékletét képező, az 1999. január 1. és 2002. december 31. közötti időszakra szóló középtávú tervet a köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképze-
séről.

2. A Kormány felhívja az R. 9. §-ának (1) bekezdésében foglalt szervek vezetőit, hogy az 1. pontban foglaltakra figyelemmel a határozat közzétételétől számított 60 napon belül az éves továbbképzési tervet készítsék el.

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

*Melléklet**az 1035/1999. (IV. 21.) Korm. határozathoz*

A köztisztviselők továbbképzése és a közigazgatási vezetőképzés középtávú terve az 1999. január 1. és 2002. december 31. közötti időszakra

I.

1. A magyar köztisztviselők továbbképzésének és a közigazgatási vezetőképzésnek az a stratégiai célja, hogy — a folyamatos önművelés igényére és követelményére építve, a munkáltatói kötelezettségekre figyelemmel, központi költségvetési és egyéb pénzügyi források felhasználásával — olyan felkészültségű közigazgatási kar álljon a nemzet szolgálatára, amely a polgárok ügyeit és a közigazgatás más feladatait a fejlett közigazgatási rendszerek színvonalán, hatékonyan és eredményesen, szakszerűen és etikusan képes intézni.

2. E távlati célt szem előtt tartva, a középtávú terv célja, hogy a 199/1998. (XII. 4.) Korm. rendelet előírásainak megfelelően az éves továbbképzési tervek elkészítésének alapjául és segítségére a Kormány meghatározza a tervciklusra szólóan a köztisztviselők továbbképzésének általános elveit, céljait, a vezetőképzéssel kapcsolatos kormányzati igényeket, továbbá rögzítse az országosan kiemelt továbbképzési főirányokat, a kormányzati érdekből, illetve valamennyi — vagy több — ágazatot és az önkormányzatok köztisztviselőit egyaránt érintő továbbképzéseket, a vezetőképzés kiemelt feladatait, valamint a továbbképzéshez szorosan kapcsolódó, a rendszer működőképességét és hatékonyságát segítő, a továbbképzés színvonalát javító egyéb feladatokat.

II.

A fejlett országokban elterjedt különböző karriertípusú közszolgálati rendszerekhez hasonlóan a rendszerlemek közül kitüntetett szerepet kell biztosítani a köztisztviselői továbbképzésnek és a közigazgatási vezetőképzésnek, mivel annak minősége meghatározó módon befolyásolja az érdemeken alapuló előmenetel összes többi elemét (stabilitás, függetlenség, teljesítményértékelés és elismerés stb.).

Ezért a távlati és középtávú célok érdekében az alábbi általános elvek érvényesítendőek a ciklus során a továbbképzésben:

1. Általános elvek

a) Az állami felelősségvállalás elve

Az állam hatékony és eredményes igazgatásának előfeltétele, hogy központi költségvetési források biztosításával

is kifejezésre juttassa a személyi állomány minőségi fejlesztéséért viselt felelősségét.

— Ezért a köztisztviselők továbbképzése alapvetően és elsősorban állami feladat. Ennek megfelelően évről évre — lehetőleg normatív módon — gondoskodni kell a rendszeres és színvonalas továbbképzés pénzügyi feltételeinek biztosításáról.

A Kormány által vagy az éves továbbképzési tervben elrendelt kötelező továbbképzés költségei a központi költségvetést terhelik.

— Az állami költségvetési források kiegészítésekként kell igénybe venni az erre a célra felhasználható más forrásokat is, központilag koordináltan.

— A köztisztviselő maga is köteles önképzéssel folyamatosan bővíteni és korszerűsíteni igazgatási-szakmai ismereteit. Ehhez korlátozott mértékben — az állami források kiegészítésekként — személyes anyagi hozzájárulása is igényelhető a továbbképzés költségeihez, elsősorban akkor, ha az egyéni érdeke a szervezetinél nagyobb (pl. idegnyelv-tanulás).

b) A tervszerűség elve

Érvényesítése jelenti egyrészt a jogszabályban meghatározott tervezési feladatok ellátását, másrészt azt, hogy a tervezést olyan módon kell elvégezni, hogy a ciklus végén mérhető módon megállapítható legyen, miként valósultak meg a kitűzött célok a kiinduló állapothoz viszonyítva.

Ennek érdekében világosan meg kell határozni a középtávú és az ezekhez illeszkedő éves célokat, az azok elérését biztosító eljárásokat, formákat és forrásokat oly módon, hogy a központi és helyi célok összhangja biztosított legyen.

c) A minőségbiztosítás elve

Abból a tényből kiindulva, hogy a továbbképzés is piacérett működik (bizonyos korlátozásokkal), e területen is szükséges a „fogyasztók” (közigazgatási szervek, önkormányzatok, köztisztviselők) védelme. Ez úgy biztosítható, hogy a központi költségvetési forrásokból támogatott programokkal szemben kezdettől fogva meghatározott szakmai-minőségi követelményeket kell támasztani — ezeket előírásokhoz, eljárásokhoz kötve —, s érvényesülésüket ellenőrizni. Így biztosítható, hogy a „pénzért értéket” elv e területen is érvényesüljön. Ezt az elvet a ciklus során fokozatosan érvényesíteni kell az éves tervekben nem szereplő, de köztisztviselők számára szervezett továbbképzéseknél is.

d) A tájékozottság biztosításának elve

A továbbképzési tevékenység minden fázisában (tervezés, szervezés, ellenőrzés) biztosítani kell a feladatellátáshoz elégséges mértékű információt a célok, az igények, a tartalom, a formák, a résztvevők, a költségek és források stb. vonatkozásában.

Ennek érdekében alapvető feladat, hogy a „felhasználó” közigazgatási szervek, illetve köztisztviselők elégséges mennyiségű és részletezettségű információt kapjanak a

továbbképzési lehetőségekről, a felhasználható forrásokról, a továbbképzések tartalmáról, követelményeiről és lebonyolítóiról, ugyanakkor a tervezéshez ismertek legyenek a helyi továbbképzési igények, szükségletek.

e) A hatékonyság és eredményesség elve

Az elvet többféle megközelítésben szükséges érvényesíteni.

— A források centralizálása szempontjából: a hatályos jogszabályi rendelkezések a köztisztviselők továbbképzéséért felelős belügyminisztert hatalmazzák fel a központi források tervezésére és a felhasználást meghatározó döntésre.

A ciklus során évről évre fokozatosan ki kell terjeszteni a kormányzati tervezési mechanizmust — amely a forrásfelhasználást meghatározza — az egyéb pénzügyi források központilag koordinált felhasználására is, illetve minden, a köztisztviselők számára indítandó továbbképzési program előzetes minőségi kontrolljára.

— Az éves tervek összeállítása során biztosítani kell olyan mértékű továbbképzési programválasztási lehetőséget, amely módot ad a munkáltatók számára a teljesítmények egyéni értékeléséhez kötve a folyamatos egyéni pályagondozásra, a szervezeti szakmai célok megvalósítására, az alul- és túlképzettség elkerülésére.

— A továbbképzési programok akkreditációja és az éves tervek összeállítása során külön figyelmet kell fordítani a gazdaságosságra és a munkaidőalap kímélésére.

f) A partnerség elve

A továbbképzéshez szükséges tananyagok, jegyzetek, oktatási módszerek kidolgozása és a továbbképzési programok végrehajtása során a továbbképzési rendszer irányító szervezetei és az éves továbbképzési terv készítésére kötelezettek a partnerségi követelmények keretei között kötelesek együttműködni a szakmai testületekkel, a felsőoktatási és tudományos szervezetekkel, valamint a továbbképzési programok tulajdonosaival.

g) A prioritás elve

A tervidőszak során a központi költségvetési támogatások odaítélésénél — az egyéb követelményeknek való megfelelés esetén — elsőbbséget élveznek azok a továbbképzési programok, amelyek az Európai Unióhoz való csatlakozással, a számítástechnikai-informatikai elméleti és gyakorlati ismeretekkel, a jogalkotási tevékenység minőségének javításával, a közszolgálati etikával kapcsolatosak.

III.

A középtávú terv végrehajtásához kitűzött kormányzati célok és kiemelt főirányok

a) A tervciklus végére el kell érni, hogy a köztisztviselői kar alkalmassá váljék az EU-csatlakozásból és taggá válás-

ból következő közigazgatással szembeni követelmények teljesítésére, az új feltételrendszerhez igazodó feladatellátásra.

Ennek érdekében:

— Alapismereti szinten minden köztisztviselőnek el kell sajátítania az Európai Unió intézményrendszerére, működésére, valamint az egyes köztisztviselők feladatkörével összefüggő, közösségi szektorpolitikára vonatkozó legfontosabb ismeretanyagot.

Ezt a közigazgatási alap- és szakvizsga tananyagán, követelményrendszerén keresztül kell biztosítani, illetve a vizsgát korábban teljesítőknél és a vizsgára nem kötelezetteknek számonkéréssel záruló külön továbbképzés keretében.

— A központi közigazgatásban az „acquis” végrehajtásának kulcsterületein dolgozó köztisztviselők képesek legyenek az e téren adódó közigazgatási feladatok ellátására.

— A közigazgatás bármely szintjén dolgozó vezetők rendelkezzenek az Európai Unió által igényelt vezetési-szervezési-irányítási ismeretekkel, az adott közigazgatási szintnek és szervezeti típusnak megfelelően.

— A területi és a helyi közigazgatásban meg kell teremteni a továbbképzés révén a személyi állomány felkészültségét arra, hogy az önkormányzatok hozzájuthassanak az Európai Unió támogatásához, s hatékonyan tudják azokat felhasználni. Ehhez programot kell kidolgozni és még a ciklus során beindítani az Európai Unió támogatási rendszerével, a Strukturális Alapokkal és a Kohéziós Alappal összefüggő ismeretek elsajátítására.

— A csatlakozási tárgyalásokban résztvevők és szakértők EU-csatlakozási ismeretekre történő felkészítését a Kormány külön továbbképzési programok keretében valósítja meg, amelyről a külügyminiszter gondoskodik.

b) A tervciklus végére mérhetően javítani kell a köztisztviselői kar idegennyelv-tudását.

Ennek érdekében:

— A ciklus végére el kell érni, hogy a központi közigazgatásban az „acquis” kulcsterületei által érintett szervezeti egységek vezetői az angol, francia, német nyelvek valamelyikéből legalább középfokú nyelvvizsgálóval, vagy tárgyalóképessé szintű szakmai nyelvismerettel rendelkezzenek.

— A ciklus végére el kell érni, hogy a központi közigazgatásban az „acquis” kulcsterületei által érintett ügyintézők az angol, francia, német nyelvek valamelyikéből tárgyalóképessé szintű szakmai nyelvismerettel rendelkezzenek.

— Az egyéb közigazgatási szerveknél a személyzetpolitika eszközeivel kell ösztönözni az idegennyelv-ismeret javítását.

c) A közigazgatási munka hatékonyságának javítása céljából a szervezetrendszer minden szintjén növelni kell a személyi állomány számítástechnikai-informatikai elméleti és gyakorlati ismereteit.

Ezen belül ösztönözni kell — elsősorban az ügykezelői állománynál — hogy minél többen szerezzék meg az Európai Számítógéphasználói Jogositványt.

d) A központi költségvetésből támogatott továbbképzések segítsék elő

— az állami személyzetpolitika és a közigazgatás-fejlesztés kormányzati stratégiájának megvalósulását,

— a köztisztviselők körében az ügyfélközpontú, szolgáltatói szemlélet megerősödését, a hatékony munkavégzéshez szükséges — a közigazgatás-tudomány eredményeire és a kiemelkedő gyakorlati megoldások elterjesztését szolgáló szervezeti és működési modellekre épülő — új ismeretek és korszerű igazgatási módszerek elsajátítását,

— a vezetői magatartásban az optimális, költségtakarékos szervezeti, személyzeti működési feltételek megteremtését célul tűző menedzseri szemlélet kialakulását, továbbá a vezetési ismeretek és készségek továbbfejlesztését.

A vezetési ismeretek és vezetési kultúra javítására a ciklus első évében ki kell dolgozni a közigazgatási vezetőképzés (és a vezetőutánpótlás-képzés) követelményrendszerét és a képzés alapjául szolgáló törzsanyagot,

— a közigazgatást érintő jelentősebb új jogszabályok megismerését az egységes jogalkalmazási és jogértelmezési gyakorlat biztosítása érdekében.

e) A továbbképzés eszközeivel javítani kell a jogalkotási tevékenység minőségét.

Ezen belül külön program segítse elő, hogy az önkormányzatok szakemberei képesek legyenek az önkormányzati joganyagot eurokonformmá tenni.

f) Központi képzési programot kell kidolgozni a közigazgatási gyakornoki intézmény működtetésére, s azt a ciklus során be kell indítani.

g) A továbbképzésben oktatóként közreműködők rendszeres továbbképzésével biztosítani kell, hogy felnőtt-pedagógiai, felnőttoktatás-módszertani ismeretekkel rendelkezzenek, s azokat a közigazgatási továbbképzésben alkalmazzák.

h) A továbbképzési programkínálatban biztosítani kell a közszolgálati etikai ismeretek oktatására alkalmas ismeretanyagot.

i) A ciklus folyamán fokozatosan biztosítani kell a hatékony továbbképzési rendszer működéséhez szükséges tárgyi-személyi feltételeket.

A fentiekben megfogalmazott célok egyben a középtávú tervidőszak főirányai.

IV.

Kormányzati érdekből szervezett továbbképzések

Kormányzati érdekből szervezett továbbképzésnek minősülnek a III. pontban részletezett, a kormányzati célokkal összhangban lévő és a kiemelt főirányokba illeszkedő továbbképzési programok, valamint a Kormány által a ciklus időtartamára, vagy egy-egy évére külön elrendelt továbbképzések.

V.

Több ágazatot érintő továbbképzések

Ilyennek minősülnek: a teljesítményértékelés és hatékonyságelemzés; informatika-számítástechnika; kodifikáció; közigazgatás-korszerűsítés; közigazgatási vezetés-szervezés-irányítás; emberi erőforrás-gazdálkodás; államháztartás; költségvetés; területfejlesztés és -szervezés; oktatók felkészítése témakörökben szervezett továbbképzési programok.

A több ágazatot érintő továbbképzések megszervezése és az érintett kapcsolódó szakterületekkel való összehangolása a továbbképzés tárgyköre szerint illetékes tárca feladata, együttműködve a Magyar Közigazgatási Intézettel. A továbbképzések hozzáférhetősége érdekében a programot szervező köteles a részvételi lehetőségekről az érintett éves továbbképzési terv készítésére kötelezetteknek tájékoztatni. Az e körbe tartozó továbbképzések költségeit — a központi támogatás kivételével — a részt vevő köztisztviselők munkáltatói (eltérő megállapodás hiányában) a részvétel arányában viselik.

A Kormány a felsoroltakon kívül külön is meghatározhat a ciklus során több ágazatot érintő továbbképzési tárgyköröket.

VI.

A továbbképzéssel összefüggő egyéb feladatok

— A továbbképzési rendszer működőképességének biztosítása érdekében a tervezési ciklus során az éves cél-előirányzat terhére — a források függvényében — fokozatosan meg kell erősíteni a köztisztviselői továbbképzési rendszer országos irányítását, koordinálását és a cél-előirányzat felhasználását pénzügyileg biztosító szervezeti egységeket, valamint a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalokat. Ehhez szorosan kapcsolódóan kell gondoskodni a Magyar Közigazgatási Intézet Oktatási és Módszertani Igazgatóságának a továbbképzési rendszer működésével kapcsolatos pénzügyi, személyi, dologi feltételeinek javításáról.

— A ciklus első évében ki kell választani a továbbképzési programok akkreditációjában közreműködő szakértőket és a programok lebonyolításában részt vevő oktatókat. A szakértőket és a Közigazgatási Továbbképzési Kollegium tagjait a tervciklus első évében fel kell készíteni a program-akkreditációval és a továbbképzési tervekkel kapcsolatos feladataik ellátására.

— Külön továbbképzési program keretében fel kell készíteni a ciklus első évében az éves továbbképzési tervek összeállításáért, a tervek végrehajtásáért felelős közigazgatási szakembereket.

VII.

*Vezetőképzés, jegyzőtovábbképzés,
vezetőutánpótlás képzése*

Az éves tervekben — első alkalommal a 2000. évre szólóan — a közigazgatási vezetőképzés (vezetőutánpótlás-képzés) követelményrendszerét és a képzés alapjául szolgáló törzsanyagot felhasználva biztosítani kell a vezetőképzés megszervezését a közigazgatás minden szintjén:

— a vezetőképzésben a központi közigazgatásban dolgozó főosztályvezetők és helyetteseik számára az állami vezetők részére kidolgozott központi tematika alapján a Magyar Közigazgatási Intézet koordinálásával kell biztosítani az európai uniós csatlakozással kapcsolatos ismeretek átadását;

— az egyéb közigazgatási vezetők számára központilag kifejlesztett törzsanyag felhasználásával általános szervezési-vezetési ismeretek mellett a közigazgatás korszerűsítésével, a regionális együttműködéssel, az integrációval és az informatikával-számítástechnikával, valamint az adott szakterülethez szorosan kapcsolódó speciális vezetői ismeretekkel kell a vezetőképzést megszervezni;

— a jegyzők számára a központilag kifejlesztett törzsanyag felhasználásával általános szervezési-vezetési ismeretek mellett a közigazgatás korszerűsítésével, a regionális együttműködéssel, az európai integrációval és az informatikával, számítástechnikával, valamint a helyi kodifikációval kapcsolatos ismereteket kell a továbbképzések során biztosítani;

— a vezetőutánpótlás képzése keretében országosan egységes, általános szervezési, vezetési, valamint államháztartási ismereteket biztosító központi továbbképzési programokkal kell a vezetői ismeretek megalapozását biztosítani.

A Kormány 1036/1999. (IV. 21.) Korm. határozata

a fogyasztóvédelmi politika koncepciójáról

A Kormány a fogyasztóvédelmi politika koncepciójáról szóló előterjesztés elfogadása kapcsán a következő határozatot hozza:

1. Egyetért azzal, hogy az 1999—2002. közötti időszak középtávú fogyasztóvédelmi politika céljai és prioritásai a következők:

a) célok:

— a fogyasztók egészségének és biztonságának védelme érdekében a termékekkel és szolgáltatásokkal szemben támasztott nagyobb biztonság elérése, ennek végrehajtásá-

ra hatékony állami fogyasztóvédelmi intézményrendszer kiépítése a fogyasztóvédelmi hatóságok közötti együttműködés biztosításában;

— a fogyasztók gazdasági érdekeinek védelme érdekében jobb együttműködés biztosítása a fogyasztók és az üzleti élet képviselői között, valamint hatékony és gyors jogorvoslati rendszer teljessé tétele;

— a fogyasztók új kihívásokra (globalizáció, környezetvédelem, információs társadalom) történő felkészítése és az információhoz jutásuk biztosítása érdekében a fogyasztói oktatás kiteljesedése, megszervezése, valamint a hatékony civil fogyasztóvédelmi szervezetek létrejöttének, a meglévők működésének támogatása;

— a fogyasztói érdekek érvényre juttatása más politikákban;

b) prioritások:

— az állam által fenntartott erős, hatékony fogyasztóvédelmi intézményrendszer működtetése, amely a piacfelügyeleti tevékenység korszerűsítésével biztosítja a fogyasztók életének, egészségének, biztonságának, környezetének védelmét;

— a fogyasztóvédelmi civil szerződések tevékenységének olyan fejlesztése, amely elősegíti a fogyasztók tájékoztatását, érdekeik képviselését. A tevékenység fejlesztését megfelelő állami források biztosításával is segíteni kell;

— a fogyasztók gyors és hatékony jogorvoslati lehetőségét biztosítani kell, és az ezzel összefüggő intézményrendszert teljessé kell tenni;

— a fogyasztók fogyasztóvédelmi oktatásának a célok figyelembevételével az eddigieknél nagyobb súlyt kell adni az alsó- és középfokú oktatásban, valamint a felsőoktatásban.

2. A fogyasztóvédelmi politikai célok érdekében végrehajtandó feladatok a következők:

2.1. a hatékony állami fogyasztóvédelmi intézményrendszer kiépítése érdekében

a) a fogyasztóvédelmi hatósági ellenőrzés hatékonyabbá tétele, valamint az EU elvárásoknak megfelelő piacfelügyeleti intézményrendszer kialakítása érdekében felül kell vizsgálni a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, valamint a területi felügyelőségek jelenlegi irányítási rendszerét. A felülvizsgálat alapján javaslatot kell tenni a felügyelőségek szervezeti struktúrájára;

Felelős: gazdasági miniszter

Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter

Határidő: 1999. október 31.

b) a piacfelügyeleti hatóságok felügyeletét ellátó miniszterek gondoskodjanak arról, hogy intézményeik mérjék fel a termékbiztonsági követelmények ellenőrzéséhez, vizsgálatához szükséges technikai és személyi feltételeket, dolgozzák ki fejlesztési javaslataikat és azok költségvetési igényét, beleértve a Központi Piacfelügyeleti Információs

Rendszerhez történő kapcsolódást is. A fejlesztési költségeket a 2000. évi költségvetés tervezése során az érintett tárcáknak saját költségvetési fejezetükön belül kell figyelembe venni;

Felelős: a piacfelügyeleti hatóságok felügyeletét ellátó miniszterek
pénzügyminiszter

Határidő: 1999. június 30.

c) a Központi Piacfelügyeleti Információs Rendszer létrehozásakor gondoskodni kell arról, hogy a piacfelügyeleti ellenőrzési jogosultsággal nem rendelkező hatóságok jelezzék a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségnek, ha ellenőrzésük során a fogyasztók egészségét és biztonságát veszélyeztető termékek alkalmazását állapítják meg;

Felelős: gazdasági miniszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: folyamatos

2.2. a fogyasztói oktatás szervezése, kiteljesedése érdekében

a) a fogyasztói jogok oktatását a Nemzeti Alaptantervbe, illetve az abból készülő kerettantervekbe, valamint a pedagógusképzés, illetve -továbbképzés tananyagaiba be kell építeni. A felsőoktatási intézményekben pedig ajánlással kell kezdeményezni a fogyasztóvédelmi oktatás beindítását;

Felelős: oktatási miniszter

Határidő: 2000. szeptember 1.

b) az alsó- és középfokú, valamint a felsőfokú oktatásban a fogyasztóvédelmi oktatás megszervezésére, tananyagok készítésére és az oktatók képzésére programot kell készíteni;

Felelős: oktatási miniszter

Határidő: 1999. december 31.

2.3. a fogyasztói érdekek más politikákban és a további jogalkotásban való érvényesítése érdekében

a) az 1. pontban felsorolt célokat és azok prioritását a gazdaságpolitikai döntések kialakítása során, valamint a jogalkotásban érvényesíteni kell;

Felelős: gazdasági miniszter
érintett miniszterek

Határidő: folyamatos

b) a fogyasztóvédelmi szabályozás korszerűsítésének koncepciójáról, valamint az azzal kapcsolatos további feladatokról szóló 2145/1996. (VI. 13.) Korm. határozattal létrehozott Fogyasztóvédelmi Tanácsadó Testület működésének hatékonyabbá tétele érdekében a testület üléseit rendszeresebbé kell tenni, összetételét felül kell vizsgálni, és tagjainak megbízását meg kell újítani;

Felelős: gazdasági miniszter

Határidő: folyamatos

3. A fogyasztóvédelmi politikai célok végrehajtását biztosító feladatok finanszírozása érdekében

a) a központi költségvetés tervezése során a fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek, valamint a békéltető testületek létrehozását és működését költségvetési támogatásban kell részesíteni;

Felelős: oktatási miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: folyamatos

b) a fogyasztóvédelmi oktatás állami oktatásban történő bevezetésére vonatkozó program költségvetési igényét az éves költségvetési törvény tervezése során figyelembe kell venni.

Felelős: oktatási miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: folyamatos

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1037/1999. (IV. 21.) Korm. határozata

a szakmai kamarák létesítésének kormányzati szempontjairól

1. Szakmai kamara létrehozását elrendelő törvény alkotására irányuló kezdeményezés kivételesen, és az alábbi feltételek együttes mérlegelése után abban az esetben támogatható, ha

a) a szakmai kamara létrehozása közvetve sem jelenti az egyesüléshez való alkotmányos alapjog korlátozását;

b) a tagok által gyakorolt hivatás hagyományos szabad foglalkozásnak minősül, és olyan speciális bizalmi viszonyt testesít meg, amely közvetlen kihatással van az állampolgárok személyi és vagyoni biztonságára;

c) a szakmai kamara a tagságához, tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladat ellátására jön létre, és ezen közfeladatok köre pontosan meghatározott;

d) a szakmai kamara létrehozása a közkiadások közvetlen vagy közvetett csökkenésével jár.

Felelős: a szakmai kamara tagjai által végzett tevékenység szerint érintett miniszterek
igazságügy-miniszter

Határidő: folyamatos

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, egyidejűleg az 1013/1996. (II. 23.) Korm. határozat hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1038/1999. (IV. 21.) Korm. határozata

a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről szóló 1068/1996. (VI. 21.) Korm. határozat módosításáról

A Kormány a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről szóló 1068/1996. (VI. 21.) Korm. határozatot a következők szerint módosítja:

1. Az I. fejezet *a)* pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„El kell érni, hogy a strandok vize közegészségügyi szempontból folyamatosan megfelelő legyen.”

2. Az I. fejezet *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*f)* Alapvető jelentőségű a tó külső és belső terhelésének csökkentése, ennek kapcsán a Kis-Balaton II. ütemének befejezése, a Keszthelyi-öböl vízminőség-javító vékony réteg kotrása, a szennyvíztisztítási és csatornázási program végrehajtása, a lakossági rákötések arányának növelése, különösen a nyugati medencében, valamint ott, ahol a szennyvíztisztítók és a főművi szennyvízcsatornák teljesen hiányoznak; valamint az új környezetvédelmi és természetvédelmi feltételeknek megfelelő vízrendezések, melioráció és erdősítés végrehajtása.”

3. A II. fejezet 1.1. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Folytatni kell az állami főművek megvalósítását a főművekhez csatlakoztatható háttértelepülések igényeinek figyelembevételével a Balatoni Vízgazdálkodási Fejlesztési Programban foglaltak szerint.”

4. A II. fejezet 1.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.2. A szennyvíztisztítás, csatornázás fejlesztése és a pontszerű forrásokból származó szennyező- és tápanyagterhelés szabályozása érdekében:

1.2.1. Az önkormányzatok bevonásával aktualizálni kell a szennyvíztisztítási, csatornázási programot, a megvalósítás ütemtervét a Balatoni Vízgazdálkodási Fejlesztési Programban foglaltak szerint.

Felelős: közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
pénzügyminiszter
belügyminiszter

Határidő: az ütemterv aktualizálására:
1999. november 30., illetőleg folyamatos

1.2.2. Fel kell mérni a parti településeken az 1995—1998. között végrehajtott szennyvízcsatorna fejlesztéseket, a települések csatornázottsági fokát, a tényleges rákötések megvalósulását, az illegális bekötéseket, és javaslatokat kell tenni a rákötések tényleges megvalósítására.

Felelős: közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: 1999. december 31.

1.2.3. A szennyezés- és tápanyag-kibocsátást a speciális balatoni kritériumoknak megfelelő műszaki irányelvekbe kell foglalni, és javaslatokat kell kidolgozni ezek bevezetőségére.

Felelős: környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: 2000. december 31.”

5. A II. fejezet 1.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.3. Folytatni kell a Kis-Balaton II. ütem beruházását. Az üzemelési tapasztalatok és az elvégzett felülvizsgálat alapján a II. ütem terveit módosítani kell, és ennek figyelembevételével kell folytatni a kivitelezést.

Felelős: közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a tervmódosításra:
1999. november 30., illetve folyamatos”

6. A II. fejezet 1.4. pontja helyébe a következő új rendelkezés lép:

„1.4. A Balaton belső tápanyagterhelésének csökkentése érdekében folytatni kell a fokozottan terhelt Keszthelyi-öböl mederüledékének kotrását. A kitermelt iszapot a természetvédelmi, környezetvédelmi (kiemelten vízminőség-védelmi), egészségügyi, területfejlesztési, termőföldvédelmi követelmények kielégítésével kell elhelyezni. Folytatni kell a további vízminőség-védelmi kotrasi stratégiát megalapozó, komplex kutatási és a hatékonyságát ellenőrző programot kiterjesztve a Szigligeti-öbölre is.

Felelős: közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
Ministerelnöki Hivatal illetékes politikai
államtitkára
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: folyamatos, illetve a komplex kutatási
program kidolgozására:
1999. szeptember 30.”

7. A II. fejezet 1.6.1. pontjának felelősei és határideje helyébe a következő szöveg lép:

„*Felelős:* földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
környezetvédelmi miniszter

Határidő: 1999. december 31.”

8. A II. fejezet 1.6.2. pontjának felelősei és határideje helyébe a következő szöveg lép:

„*Felelős:* földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter

Határidő: a cselekvési programra:
1999. december 31.
a meliorációs és erdősítési feladatokra:
folyamatos.”

9. A II. fejezet 1.6.3. pontjának felelősei és határideje helyébe a következő szöveg lép:

„*Felelős:* földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
környezetvédelmi miniszter

Határidő: 2002. december 31.”

10. A II. fejezet 1.7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.7. Meg kell vizsgálni, hogy a balatoni halászat és horgásztevékenység milyen további szabályozást igényel az ökológiai és vízminőség-védelmi elvek érvényesítése érdekében.

Felelős: földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
gazdasági miniszter
Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai
államtitkára

Határidő: 2000. december 31.”

11. A II. fejezet 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A Balaton parti zónájának védelmére készített program keretében meg kell akadályozni a tó nádas-állományának további romlását. Ki kell dolgozni a nádas-rehabilitációs programot a Balaton parti sávjában, és javaslatot kell készíteni a program végrehajtására.

Felelős: környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Határidő: 2000. december 31.”

12. A II. fejezet 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Gondoskodni kell a Balatoni Regionális Rendezési Terv (BRRT) felülvizsgálatáról és az új BRRT elkészítéséről. Az egyes regionális tárcakoncepciók és a BRRT felülvizsgálatának szintézisével el kell készíteni a BRRT-t.

Vízminőség-védelmi szempontból a teljes vízgyűjtőt figyelembe kell venni.

Felelős: földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
gazdasági miniszter
az érintett miniszterek és a Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkárának bevonásával

Határidő: 1999. június 30.”

13. A II. fejezet 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Az önkormányzatok bevonásával a vízgyűjtő területekre vonatkozóan aktualizálni kell a térség hulladékgazdálkodási koncepcióját, és javaslatot kell készíteni a hulladékgazdálkodási koncepció végrehajtására.

Felelős: környezetvédelmi miniszter
gazdasági miniszter

Határidő: 1999. december 31.,
illetve folyamatos”

14. A II. fejezet 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. A Balaton vízgyűjtőjére elkészült környezetvédelmi állapotfelmérést aktualizálni kell, valamint el kell készíteni azt a vízminőség-védelmi akcióprogramot, amely prioritások meghatározásával végrehajtási sorrendet állapít meg az elvégzendő feladatokra.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára
környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
belügyminiszter
gazdasági miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: 2000. szeptember 30.”

15. A II. fejezet 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. A balatoni strandokon — ideértve a szabad strandokat is — évente ellenőrizni kell a közegészségügyi normák betartását és a strandok üzemelési rendjét.

Felelős: egészségügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára

Határidő: a felülvizsgálatra: a tárgyév március 31.”

16. A II. fejezet 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. A Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára az érintett minisztériumok és az MTA bevonásával

mérje fel a Balaton ökológiai állapotának javítására és a vízminőség védelmére szolgáló program eddig végrehajtott intézkedéseinek eredményeit, és tegyen javaslatot a szükséges intézkedésekre.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára
környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
belügyminiszter
gazdasági miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: 2002. szeptember 31.
majd 5 évenként felülvizsgálat''

17. A II. fejezet 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. Az MTA bevonásával a Balaton védelmét szolgáló kutatások középtávú tervét újra ki kell dolgozni, és évenként aktualizálni.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára
az érintett minisztériumok és
az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság bevonásával

Határidő: 1999. augusztus 31.’’

18. A II. fejezet 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. Felül kell vizsgálni és korszerűsíteni kell az 1/1995. KTM—KHVM—NM együttes utasítást a Balaton vízgyűjtője vizeinek vizsgálati és minősítési rendjéről.

Felelős: környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
egészségügyi miniszter

Határidő: 1999. december 31.’’

19. A II. fejezet 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. A pénzügyi fedezet biztosítása és a tájékoztatás érdekében:

11.1. A stratégiai célok megvalósítását megalapozó kutatások és technológiák kidolgozásához szükséges fedezetet az adott évi költségvetési tervek során, az érintett tárcák bevonásával koordináltan, a Miniszterelnökség fejezetnél kell előirányozni.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: az adott éves költségvetés elkészítése

11.2. Gondoskodni kell arról, hogy a közvélemény és az idegenforgalom szakszerű és hiteles tájékoztatást és előrejelzést kapjon a Balaton állapotáról. Ennek érdekében ki kell dolgozni a Balaton és vízgyűjtőjének monitoring adatait befogadó, a szakmai köröket és a lakosságot az aktuális

és jellemző állapotról tájékoztató balatoni információs rendszer koncepcióját, és meg kell kezdeni a rendszer kísérleti üzemeltetését.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal illetékes politikai államtitkára
belügyminiszter
egészségügyi miniszter
környezetvédelmi miniszter
gazdasági miniszter

Határidő: 1999. december 31.’’

20. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, egyidejűleg a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről szóló 1068/1996. (VI. 21.) Korm.határozat 1.6.4., 2.1., 2.2., 2.3., 2.4., 3.1., 3.2., 7.1., 7.2., pontjai a hatályukat veszítik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1039/1999. (IV. 21.) Korm. határozata

a Fogyatékosok Esélye Közalapítvány létrehozásáról

1. A Kormány

a) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a, valamint a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 20. §-a alapján és e törvény 21. §-ában megfogalmazott állami közfeladatok végrehajtásában történő közreműködés érdekében, a fogyatékos személyek rehabilitációjának és esélyegyenlőségük biztosítása céljából létrehozza a Fogyatékosok Esélye Közalapítványt;

b) felhatalmazza a szociális és családjogi minisztert, hogy a Közalapítvány alapítványi és közhasznúsági nyilvántartásba vétele érdekében az illetékes bíróságnál az alaptó nevében eljárjon;

Felelős: szociális és családjogi miniszter

Határidő: azonnal

c) felhívja a szociális és családjogi minisztert, hogy a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény 1. számú mellékletének XIX. fejezet, 15. cím, 14. alcím, 9. csoportszámú előirányzatából 50 millió forint induló vagyont a Közalapítvány számára biztosítson;

Felelős: szociális és családjogi miniszter

Határidő: a Közalapítvány nyilvántartásba vételét követően azonnal

d) felhatalmazza a szociális és családjogi minisztert, hogy a Közalapítvány nyilvántartásba vételét követően az alapítói jogokat — az alapító okirat módosítását kivéve — gyakorolja, a Közalapítvány működését folyamatosan kísérelje figyelemmel, rendszeres éves beszámolóját értékelje, és a szükséges intézkedéseket tegye meg;

Felelős: szociális és családjogi miniszter

Határidő: folyamatos

e) felhívja a szociális és családjogi minisztert, hogy egy év elteltével és azt követően évente adjon tájékoztatást a Kormánynek a Közalapítvány működéséről.

Felelős: szociális és családjogi miniszter

Határidő: folyamatos

2. A Közalapítvány alapító okiratát a bírósági nyilvántartásba vételt követően a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Felelős: szociális és családjogi miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: a Közalapítvány nyilvántartásba vételét követően azonnal

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Központi Statisztikai Hivatal közleménye

A jogszabály alapján igénybe vehető egyes ellátások mértékének megállapítása érdekében a Központi Statisztikai Hivatal az alábbiakban teszi közzé az ahhoz szükséges — az 1998. évre vonatkozó — főbb (kerekített) adatokat:

Bruttó átlagkereset:	67 800 Ft/fő/hó
Nettó átlagkereset:	45 200 Ft/fő/hó
Bruttó kereseti index:	118,3%
Nettó kereseti index:	118,4%
Fogyasztói árindex:	114,3%

Központi Statisztikai Hivatal

A Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári Párt 1998. évi pénzügyi beszámolója

Forintban

Bevételek

1. Tagdíjak	7 799 952
2. Állami költségvetésből származó támogatás	287 984 143
3. Képviselőcsoportnak nyújtott állami támogatás	—
4. Egyéb hozzájárulások, adományok	
4.1. Jogi személyektől	
4.1.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	1 087 571
4.1.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	11 326 200
Kirdford Creations L.	11 326 200
4.2. Jogi személynek nem minősülő gazdasági társaságoktól	
4.2.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	2 210 662
Bakta Bt.	1 192 578
ZUG Print Bt.	678 984
4.2.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	—
4.3. Magánszemélyektől	
4.3.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	34 066 011
Balogh Gyula	860 000
Horváth Béla	793 287
Nagy Zoltán	500 000
4.3.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevéstíve)	82 700
5. A párt által alapított vállalat és korlátozott felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel	—
6. Egyéb bevételek	24 717 007
Tárgyévi bevétel	369 274 246
Előző évi pénzmaradvány felhasználása	105 644 347
Összes pénzeszköz	474 918 593

Kiadások

1. Támogatás a párt országgyűlési csoportja számára	—
2. Támogatás egyéb szervezeteknek	20 927 681
3. Vállalkozások alapítására fordított összeg	—
4. Működési kiadások	207 728 602
5. Eszközbeszerzések	66 338 948
6. Politikai tevékenység kiadásai	161 706 775
7. Egyéb kiadások	4 013 930
Összes kiadás a gazdasági évben	460 715 936

Dr. Bernáth Varga Balázs s. k., *Szűcs Ernőné* s. k.,
a Független Kisgazdapárt gazdasági igazgató
országos főtitkára

**A Magyar Demokrata Néppárt
1998. évi pénzügyi beszámolója**

Forintban

Bevételek

1. Tagdíjak	1 153 055
2. Állami költségvetésből származó támogatás	20 932 985
3. Képviselőcsoportnak nyújtott állami támogatás	—
4. Egyéb hozzájárulások, adományok	11 140 882
4.1. Jogi személyektől	3 435 000
4.1.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—
CITÓ-HÁZ Kft.	3 000 000
4.1.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—
4.2. Jogi személynek nem minősülő gazdasági társaságtól	—
4.2.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—
4.2.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—
4.3. Magánszemélyektől	7 705 882
4.3.1. Belföldiektől (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—
4.3.2. Külföldiektől (a 100 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	—

5. A párt által alapított vállalat és korlátozott felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel	—
6. Egyéb bevételek	1 141 573
Összes bevétel a gazdasági évben	34 368 495

Kiadások

1. Támogatás a párt országgyűlési csoportja számára	—
2. Támogatás egyéb szervezeteknek	—
3. Vállalkozások alapítására fordított összegek	—
4. Működési kiadások	16 767 145
5. Eszközbeszerzések	569 900
6. Politikai tevékenység kiadásai	13 198 771
7. Egyéb kiadások	142 058
Összes kiadás a gazdasági évben	30 677 874
Összes bevétel, összes kiadás egyenlege	3 690 621

Dr. Pusztai Erzsébet s. k.,
elnök

**VI. rész NEMZETKÖZI
SZERZŐDÉSEK**

Sorszám: 12.

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszertől

**Egyezmény
a Magyar Köztársaság Kormánya
és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság
Kormánya között a növényvédelmi karantén
és a növényvédelem területén való együttműködésről***

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek) a növényvédelmi karantén és a növényvédelem területén a két ország közötti együttműködés megerősítésére,

— a karantén betegségek, rovarkártevők és gyomok (a továbbiakban: karantén károsítók) területükre történő be- és kihurcolásának megelőzésére, továbbá

* A diplomáciai jegyzékváltás 1998. augusztus 6-án megtörtént. Az Egyezmény 1998. szeptember 5-én hatályba lépett.

— a növények és növényi termékek (a továbbiakban: növények) kétoldalú cseréjének és kereskedelmének megkönnyítésére a következőkben állapotok meg:

1. Cikk

A Szerződő Felek kötelezik magukra arra, hogy

a) megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy meggátolják a karantén károsítók be- és kihurcolását egyik Szerződő Fél területéről a másik Szerződő Fél területére növények behozatala, kivitele, továbbá átmenő forgalma alkalmával, és ennek során megtartják a másik Szerződő Fél növényegészségügyi előírásait;

b) a növények behozatala és kivitele során kiemelt figyelmet fordítanak a Felek által külön-külön meghatározott veszélyes karantén kórokozókra, rovarkártevőkre és gyomokra;

c) egymást kölcsönösen évente írásban tájékoztatják az újonnan fellépő károkozókra a saját területükön történt megjelenéséről, elterjedéséről és az ellenük való védekezésről;

d) kölcsönösen megküldik egymásnak a növények kivitelére, behozatalára és átmenő forgalmára vonatkozó hatályos növényegészségügyi jogszabályokat és előírásokat, beleértve a növényegészségügyi vizsgálatokkal és a tudományos kutatással kapcsolatos tájékoztatókat, valamint a veszélyes karantén kórokozók, rovarkártevők és gyomok jegyzékében bekövetkező módosításokat;

e) kölcsönösen tájékoztatják egymást a jelen Egyezményhez csatolt karantén betegségek és kártevők listájának bárminemű módosításáról;

f) kölcsönösen biztosítják szakembereik cseréjét a növényvédelmi karantén és a növényvédelem területén elért tudományos és gyakorlati eredmények tanulmányozása céljából;

g) szükség esetén és egyeztetést követő megállapodások alapján kölcsönösen tudományos és műszaki támogatást nyújtanak egymásnak a növényvédelmi karantén és a növényvédelem területén.

2. Cikk

A Szerződő Felek megtesznek minden intézkedést annak érdekében, hogy meggátolják a karantén károsító növényeket tartalmazó export küldeményrel vagy más módon történő behurcolását a másik Szerződő Fél területére.

3. Cikk

1. Valamennyi növényt tartalmazó küldeményt el kell látni az exportáló ország illetékes hatóságai által a másik Szerződő Fél részére kiállított növényegészségügyi bizonyítvánnyal, amely igazolja, hogy a küldeményt karantén

károsítóktól mentesnek találták, és az megfelel az importáló ország növényegészségügyi követelményeinek.

2. A talajt, fűvet, szerves trágyát, levelet, szárat és szalmát tartalmazó küldemények jelen Egyezmény Feleinek speciális növényegészségügyi import szabályozása alapján hozhatók be.

3. Az importáló országnak joga van a másik országból származó szállítmány megvizsgálására, még akkor is, ha el van látva növényegészségügyi bizonyítvánnyal, illetve joga van ahhoz, hogy megtegye a szükséges zárleti intézkedéseket, amennyiben az nem felel meg a követelményeknek.

4. A növényeket tartalmazó import küldemény karantén károsítóval való fertőzöttségének észlelése esetén a Szerződő Felek hivatalos növényegészségügyi szervei megteszik a szükséges intézkedéseket, és arról lehetőség szerint haladéktalanul és a megfelelő úton értesítik az exportáló ország illetékes növényvédelmi karantén szervét.

4. Cikk

A kivitel, a behozatal és az átmenő forgalom során a növényeket tartalmazó küldemény vizsgálatát a Szerződő Felek hivatalos növényvédelmi karantén szolgálatai a kikötőkben, határállomásokon és a szükségesnek ítélt helyeken végzik el.

5. Cikk

A Szerződő Felek diplomáciai testületei részére vagy rajtuk keresztül ajándékként, illetve csere céljából érkező növényeket tartalmazó küldeményeket az Egyezményben foglaltak szerint kell kezelni.

6. Cikk

A kivitelre kerülő növények csomagolóanyagoként tehát, fűrészport és ezekhez hasonló anyagokat szabad felhasználni. Szalma, levél és más mezőgazdasági, illetve erdészeti eredetű anyag csomagolóanyagként való használatát kerülni kell. Amennyiben ilyen anyagokat használnak fel, az Egyezményben előírt karantén intézkedéseket vagy más hatásos kezelést kell eszközölni. Ebben az esetben az exportáló ország karantén szervének a kezelés módját felülvizsgáló növényegészségügyi bizonyítványt kell kibocsátani.

7. Cikk

A Szerződő Felek illetékes növényvédelmi karantén és növényvédelmi szervei megállapodás alapján módosíthatják a veszélyes kórokozók, rovarkártevők és gyomok jegy-

zékét. A módosításokat diplomáciai jegyzékváltás útján kell megerősíteni. A módosításokat a diplomáciai jegyzék kézhezvételétől számított 60 nap eltelte után lépnek hatályba.

8. Cikk

1. A Szerződő Felek megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy megakadályozzák területükre karantén és más károsítóknak harmadik országból történő behurcolását.

2. A növényeket tartalmazó küldemények átmenő forgalmát akkor engedélyezik, ha azokat ellátták növényegészségügyi bizonyítvánnyal, és megfelelnek azon ország növényvédelmi karantén előírásainak, amelynek területén a küldemény áthalad.

9. Cikk

1. Az Egyezmény végrehajtása során felmerülő szakmai problémák megoldása, munkatapasztalatok cseréje és az együttműködés megerősítése céljából a Szerződő Felek illetékes szervei megállapodás alapján a Szerződő Felek országaiban felváltva értekezletet tartanak.

2. A delegációk nemzetközi utazási költségeit a küldő fél, a látogatás során felmerülő tartózkodási költségeket a fogadó ország viseli.

3. A megbeszélés helyét és idejét a Szerződő Felek egyeztetés útján határozzák meg.

10. Cikk

Amennyiben az Egyezmény végrehajtása vagy értelmezése tárgyában nincs egyetértés, a Szerződő Felek a vita eldöntésére megállapodás alapján közös bizottságot alakítanak. Ha a közös bizottság nem jut megállapodásra, a véleményeltérést diplomáciai úton rendezik.

11. Cikk

1. A jelen Egyezményt a Szerződő Felek alkotmányos előírásai szerint meg kell erősíteni, illetve jóvá kell hagyni.

Az Egyezmény a megerősítéséről, illetve a jóváhagyásról szóló diplomáciai jegyzékváltás napjától számított 30. napon lép hatályba. Az Egyezmény hatálybalépése napjától számított 5 évig marad érvényben.

2. Amennyiben az Egyezményt, hatályának lejártá előtt 6 hónappal egyik Szerződő Fél sem mondja fel írásban, az Egyezmény hatálya változatlan feltételek mellett további 5 éves időszakokra meghosszabbodik.

12. Cikk

Az Egyezmény végrehajtására vonatkozó feladatokat a magyar Fél részéről a Földművelésügyi Minisztérium, az algériai Fél részéről pedig a Mezőgazdasági és Halászati Minisztérium hangolja össze.

13. Cikk

Az Egyezmény rendelkezései nem érintik a Szerződő Felek más országokkal kötött egyezményekből vagy nemzetközi, illetve regionális növényvédelmi szervezetekben elfoglalt tagságából eredő jogait és kötelezettségeit.

Készült Algírban, 1997. július 29-én, két eredeti példányban, magyar, francia és arab nyelven. A három szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében:

Az Algériai Demokratikus
és Népi Köztársaság
Kormánya nevében:

Dr. Nagy Frigyes s. k.

Benaliah Belhquadjeb s. k.

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1999. évi 21. számának I. kötetében kihirdetett, a rendkívüli állapot feladatainak ellátásához nélkülözhetetlen hadkötelesek meghagyásával kapcsolatos követelmények meghatározásáról szóló 42/1995. (VIII. 31.) IKM rendelet módosításáról rendelkező 8/1999. (III. 12.) GM rendelet 1. számú mellékletében a III. KATEGÓRIA alatt, Hajdú-Bihar megyében feltüntetett BIOGAL—TEVA Pharma Rt. cégnév helyesen: „**BIOGAL Gyógyszergyár Rt.**”

(Kézirathiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is. Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668. 1999. évi éves előfizetési díja: 6384 Ft áfával. Egy példány ára 24 oldalig 140 Ft áfával, utána 8 oldalanként 35 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Kiadó közlönnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj a 2000. évre

fél évre: 3192 Ft áfával

egy évre 6384 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésétkövetően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyeségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 12% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 12% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 12% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 12% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 12% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 12% áfa

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft + áfa.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407